

תיקון סעיף 18 של
הפקודה העיקרית.

10. סעיף 18 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת פסקה (א) מאותו סעיף והחלפתה בפסקה הבאה:—

„(א) המונע או מפריע מספור או ממנות מחדש לפי הפקודה הזאת בעלי־חיים כל־שהם הרשומים בהוספת, בין מתוך שהוא מכתירם, או חדל מלאסוף בעלי־חיים כל־שהם הרשומים בהוספת, באותו מקום או באותם מקומות ובאותו זמן או באותם זמנים, שיקוב אותם סופר לפי סעיף 7, ולהחזיקם שם עד אשר ייספרו, ובין באופן אחר, או“.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

20 בינואר, 1946.

פקודת בתי־חרושת.

מס' 11 לש' 1946.

פקודה הבאה לקבוע קביעות בדבר הסדרת תנאי העבודה בבתי־חרושת ובמקומות אחרים מבחינת כריאותם, בטיחותם ושלומם של בני־אדם המועבדים בהם, בדבר בטיחותן של מכונות מסוימות והביקורת עליהן, ובדבר תכליות הכרוכות בעניינים הנ"ל או קשורות אליהם.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. פקודה זו תיקרא פקודת בתי־חרושת, 1946. שם קצר.

ח ל ק א' — פירוש.

2.—(1) מתוך כפיפות לקביעותיו של הסעיף הזה, יהיה פירושו של הביטוי „בית־חרושת“ מקום כל־שהוא, שבו או בתחומי גדרתו או חצרו או בתחומי הכללי מועסקים אנשים בעבודת־כפיים בתהליך כל־שהוא לצורך כל־שהוא, או הכרוך בצורך כל־שהוא, מהצרכים הבאים, דהיינו:—

- (א) עשיית מצרך כל־שהוא או חלק ממצרך כל־שהוא; או
- (ב) שינוי, תיקונו, עיסורו, מירוקו, ניקויו או רחיצתו, כביסתו, או שירתו או הריסתו של מצרך כל־שהוא; או
- (ג) הכשרתו של מצרך כל־שהוא לממכר;
- ומקום זה הוא מקום, שבו או בתחומי גדרתו או חצרו או בתחומי הכללי מתנהלת העבודה בדרך־מלאכתו או לתכלית־רווחיו של אדם, ושלמעבידם של בני־האדם המועבדים בו יש זכות־הגישה אליו או זכות־השליטה עליו;
- וכן כולל הביטוי „בית־חרושת“ את המקומות הבאים (בין שהם בתי־חרושת ובין שאינם בתי־חרושת בגדר ההגדרה הבאה לעיל), שבהם מועבדים בני־אדם בעבודת־כפיים, דהיינו:—
- (1) מספנה כל־שהיא או אנג'בנייה כל־שהיא (לרבות תחומיהם) שבהם נבנות, חוזרות ונבנות, מתקנות, חוזרות ומצויידות, ממורקות או משוברות ספינות או אניות;
- (2) מקום כל־שהוא שבו מתנהל עסק מיונם של מצרכים כל־שהם כהקדמה לעבודה, המתנהלת בבית־חרושת כל־שהוא או כרוכה בתכליותיו של בית־חרושת כל־שהוא;
- (3) מקום כל־שהוא שבו מתנהל עסק רחיצתם או מילויים של בקבוקים או כלי־קיבול או כלי־אריזה, הכרוך בתכליותיו של בית־חרושת כל־שהוא;
- (4) מקום כל־שהוא שבו מתנהל עסק רכישתם, קליעתם, קימועם, הכנתם או אריזתם של מטוה או אריג;
- (5) מכבסה כל־שהיא המתנהלת כעסק־עזר לעסק אחר או הכרוכה בתכליותיו של מוסד ציבורי כל־שהוא;
- (6) מקום כל־שהוא שבו נבנים, חוזרים ונבנים או מתקנים קטרים, כל־ירכב או מכונות אחרות, המשמשים לצרכי־הובלה, כעסק־עזר למפעל־הובלה או למפעל העשייתי או מסחרי אחר שאינו מקום המשמש לשמור בו קטרים או כל־ירכב, שבו מבצעים רק מלאכת ניקוי, שטיפה, תיקונים קלים בשעת העבודה או תיאומים קלים;
- (7) מקום כל־שהוא שבו מתנהלת הדפסה בדפוס־אותיות, בליטוגרפיה, תחרית־צילום.

- או בתהליך כיוצא באלה, או כריכת־ספרים בדרך־מלאכה או למטרות רווח או בקשר אל עסק אחר המתנהל כנ"ל ;
- (VIII) מקום כל־שהוא שבו מתנהלת מלאכת עשייתם, התאמתם או תיקונם של תלבושות, תפאורות או מטלטלים, הכרוכה בהכנתם, תצוגתם או הצגתם של סרטים או הצגות־תיאטרון בדרך־מלאכה או למטרות רווח, ואותו מקום אינו כמה או חדר לבישה של תיאטרון אשר בהם נעשים רק התאמה או תיקונים מקריים ;
- (IX) מקום כל־שהוא שבו מתנהל עסק עשייתן או תיקונן של רשתות בקשר אל מלאכת־הדיג ;
- (X) מקום כל־שהוא שבו משתמשים בכוח מיכאני לרגל עשייתם או תיקונם של מצרכי מתכת או עץ, הכרוכים בעסק כל־שהוא המתנהל בדרך־מלאכה או למטרות רווח ;
- (XI) מקום כל־שהוא שבו מתנהלת הכנתם של סרטי־קולנוע בדרך־מלאכה או למטרות רווח ;
- (XII) מקום כל־שהוא שבו עושים או מכשירים מצרכים לרגל ביצוען של פעולות בניין או עבודות בנייה מכונאיות, להבדיל ממקום שבו מתנהלות אותן פעולות או עבודות הנזכרות לאחרונה ;
- (XIII) מפעל־מים כל־שהוא או מקום אחר, שבו משתמשים בכוח מיכאני למטרות הספקת־מים לרבים או בקשר אל כך ;
- (XIV) מפעל־ביוב כל־שהוא שבו משתמשים בכוח מיכאני ותחנת־שאיבה כל־שהיא המשמשת בקשר אל מפעל ביוב כל־שהוא ;
- (XV) מפעל השקאה כל־שהוא שבו משתמשים בכוח מיכאני ותחנת־שאיבה כל־שהיא המשמשת בקשר אל מפעל־השקאה כל־שהוא ;
- (XVI) מפעל כל־שהוא המחולל כוח הבא מן המים ;
- (XVII) מחצבה כל־שהיא.
- (2) מסילה או מסילת־צידוד כל־שהן (שאינן חלק ממסילת־ברזל), המשמשות בקשר אל בית־חרושת ולצרכיו, יהיו רואים אותן כחלק של בית־החרושת ; אם תשמנה כל מסילה או מסילת־צידוד כאלה בקשר אל שני בתי־חרושת ומעלה, השייכים למחזיקים שונים, יהיו רואים את המסילה או את מסילת־הצידוד כבית־חרושת בפני עצמו.
- (3) חלק מבית־חרושת יוכל להיחשב — באישורו של המפקח הראשי בכתב — לבית־חרושת מיוחד, וכן יוכלו שני בתי־חרושת או יותר מזה להיחשב — באישור כיוצא בזה — לבית־חרושת אחד.
- (4) מקום־עבודה כל־שהוא, שבו עוסקים שני בני־אדם או יותר מזה — ברשות הבעל או המחזיק או לפי הסכם אחר — בעבודה כל־שהיא, שהיתה עלולה לעשות את מקום־העבודה לבית־חרושת, אילו נמצאו העובדים בו בשירותו של הבעל או המחזיק, יהיו רואים אותו — לצרכי פקודה זו — כבית־חרושת, ובמקרה שכל מקום־עבודה כזה אינו בית־חרושת מוחזק או חלק מבית־חרושת מוחזק תחלונה עליו קביעותיה של הפקודה הזאת כאילו היה בעליו של מקום־העבודה, או המחזיק בו, המחזיק בבית־החרושת, ובני־האדם העובדים בו — בני־אדם המועבדים בבית־החרושת.
- (5) לא יהיו רואים כבית־חרושת שום מקום במכרה כל־שהוא (שאינו מחצבה), או הסמוך אליו, או השייך למכרה כל־שהוא, ושהוא מקום אשר התהליך היחיד המתנהל בו הוא תהליך־עזר להשגתם, התקנתם או הכשרתם למכר של מינראלים.
- (6) כלי־אמת שמשמשים במקום, הנמצא בתחומי גדותיו או חצרו של בית־חרושת או בתחום המהווה בית־חרושת אך ורק לאיו מטרם, שאינה מן התהליכים המתנהלים בבית־החרושת, לא יהיו רואים אותו מקום כחלק מבית־החרושת, לצרכי פקודה זו, אולם יהיו רואים אותו כבית־חרושת בפני עצמו, אם הוא עשוי להיות בית־חרושת מבחינות אחרות.
- (7) לא יוצא מקום מכלל הגדרת בית־חרושת רק משום שהוא מקום קטור (תחת כיפת השמים).
- (8) מקום שיורה המנהל כן בתעודה שבכתב, בגין צרכי הפקודה הזאת, או צרכים כל־שהם ממנה, יהיו רואים סניפים או מחלקות שונות של העבודה, הנעשית באותו בית־חרושת, כבתי־חרושת שונים.

(9) מקומות כלשהם השייכים לממשלת הוד רוממותו או למחלקה כלשהיא ממחלקותיה, או לממשלת פלשת'ינה (א"), או למחלקה כלשהיא ממחלקותיה, או לרשות מקומית כלשהיא, או המחוזים בידהן, לא יהיו רואים אותם כאילו אינם בית־חרושת ולא יוציאו מכלל פעולת סקודה זו פעולת בניין או עבודות בנייה מכונאיות, שקיבלו על עצמן לבצען ממשלת הוד רוממותו או מחלקה כלשהיא ממחלקותיה, או ממשלת פלשת'ינה (א") או מחלקה כלשהיא ממחלקותיה, או רשות מקומית כלשהיא, או שהן מבוצעות בשמן, רק בגלל העובדה שהעבודה הנעשית שם אינה נעשית בדרך־מלאכה או למטרות רווח.

3.—(1). בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם:

פירוש 555.

„אבן“ כוללת כל מיני אבני־גיר, אבני־חול, אבן־חול סידית, או בולת, „אדים“ כוללים גז או קיטור;

„בית־חרושת לח“ מובנו בית־חרושת, שלחות האוויר נוצרת בו באופן מלאכותי, מחמת קיטור או אמצעי אחר בקשר אל תהליך כלשהוא של ייצור אריגים;

„בית־חרושת מוחזק“ מובנו מקום כלשהוא שבו מפולג כוח מיכאני ממניע ראשון כלשהוא בתחומי גדרתו או חצרו של המקום — לשם שימוש בתהליכי ייצור — לחלקיו השונים של אותו מקום, שבהם מחזיקים בני־אדם שונים, באופן שחלקים אלה מהווים לפי הווק בתי־חרושת מיוחדים;

„בעל“ מובנו האדם המקבל באותו זמן שכר־דירה או רווחים מהמקום שעליו מוסבה המלה, בין שהוא מקבלם על חשבונו הוא ובין שהוא מקבלם כסוכן או נאמן בשם אדם אחר כלשהוא, או שהיה מקבלם כנ"ל, אילו הושכר או הוחכר המקום;

„דוד־קיטור“ מובנו כל כלי סגור, שבו מחולל — לצורך כלשהוא — קיטור בלחץ גדול מןהלחץ האטמוספירי, והוא כולל כל כחסך המשמש לחימום מים, שמספקים אותם לכל כלי כזה, וכל מחמם־יתר המשמש לחימום קיטור;

„חבלת־גוף“ כוללת פגיעה בבריאות;

„מחצבה“ מובנה הפירה כלשהיא לצורך כריית אבן, צפחה לוחית, שחם, או סלעים פלוטוניים או מיטאמורפיים, קורצה, שיש, צור, קרטון, חצץ וחלקי נחל, חול, חרסית או גבס, בצירוף כל בניינים, מבנים, מוסדה, מסילות־ברזל, תשישים, מחסנים, ערמות ותילים של אשפות השייכים לכך;

„מין או תיאור“, „מבחינת בתי־חרושת“, כולל קבוצת בתי־חרושת המתוארים מתוך הזכרת מקום־המצאם;

„מכונה“ כוללת רצועת־הנעה כלשהיא;

„מכרה“ מובנו כפירוש שניתן לו בפקודת המכרות;

פרק צ"ד.

„ממסרת“ מובנה כל גל, גלגל, תוף, גלגלון, מערכת גלגלים הדוקים ורפים, מקשר, שן, רצועת־הנעה או מכשיר אחר, שבעזרתם מועברת תנועת מניע ראשון למכונה או לתשיש כלשהם או מתקבלת עלידיהם;

„מנהל“ פירושו מנהל מחלקת העבודה;

„מניע ראשון“ פירושו כל מכונה, מנוע או תשיש אחר, המספק אנרגיה מיכאנית, הבאה מקיטור, מים, רוח, חשמל, בעירת דלק או מקור אחר;

„מסילת־ברזל“ פירושה מסילת־ברזל כלשהיא, המשמשת לצרכי תעבורה ציבורית, בין תעבורת נוסעים או סחורות ובין תעבורה אחרת, והיא כוללת מפעל כלשהוא, המשמש בקשר אל מסילת־הברזל ולצרכיה;

„מעביד“ כולל חבר־בני־אדם כלשהוא, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ואת בא"כ כוחו האישי החוקי של מעביד שנפטר, ביחס אל אדם, שהוא חבר באגודה שיתופית רשומה, ועוסק בעבודה המבוצעת בידי אותה אגודה שיתופית, יהיו רואים את האגודה השיתופית — לצרכי הפקודה הזאת — כאילו היתה היא מעבידה אותו אדם; ולצרכים הנ"ל יהיו רואים אותו אדם כאילו הועבד בידי האגודה השיתופית, אף־על־פי שגומלים לו — את כל המגיע לו או מקצתו — בחלקים, ברווחים או בהשתכרות (שי"ן שחמאליה) ברוטו של האגודה השיתופית;

„מעלות“ מובנן מעלות צלסיוס ;

„כפחק“ מובנו — להוציא מקומות שבהם נאמר במפורש שלא-כן — פקיד מחלקת העבודה, שמינהו הנציב העליון להיות מפקח על עבודה או סגן מפקח על עבודה, ורימוז על מפקח על הגליל הוא—לגבי בית-חרושת כל-שהוא—רימוז על המפקח הממונה על אותו גליל, שבו נמצא בית-החרושת;

„מפקח ראשי“ מובנו פקיד מחלקת העבודה, שמינהו הנציב העליון להיות מפקח ראשי על העבודה;

„מקויים“ מובנו מקויים במצב יעיל, בכושר-עבודה יעיל ובמצב מתוקן ;

„נוחיות סניטריות“ כוללות משתנות, בתי-כיסא של מיט, בתי-כיסא של עפר, בתי-כבוד, בורות-אפר, ונוחות כל-שהיא כיוצא באלה ;

„נמל“ כולל נמלים הנקראים כך כראוי, בין שהם טבעיים ובין שהם מלאכותיים, שפכי-נהרות, נהרות שמהלכות בהן ספינות, רציפים, מזחים וזשאר מפעלים, שבהם או לידם יכולות ספינות למצוא מחסה, לטעון או לפרוק סחורות או להעלות או להוריד נוסעים ; „עבודת בנייה מכוואית“ מובנה בניית קו בסילת-ברזל כל-שהוא או מסילת-ציוד כל-שהיא, ובנייתם, שינוי-מבניהם או תיקונם (לרבות מילוי מישקים מחדש וצביעה מחדש) או הריסתם של מספנה, נמל, מקום ניווט בפנים הארץ, מנהרה, גשר, אבול, מפעל-מים, מקוה-מים, קרצנורות, אמת-מים, ביב, או מפעל-ביוב, והיא תכלול אותן עבודות אחרות שיהיה הנציב העליון במועצה עשוי לנקוב אותן בצו ;

„פנסק כללי“ מובנו פנסק המתנהל בהחאם לדרישות סעיף 72 ;

„פעולת-בנייה“ מובנה בניית בניין, שינוי במבנהו, תיקונו או החזקתו (לרבות מילוי מישקים מחדש, קישוט מחדש וניקויו החיצוני של המבנה), הריסת בניין, ועבודת-הכנה לבניין שאומרים לבנותו והנחת יסודותיו, אולם אין היא כוללת פעולה כל-שהיא, שהיא עבודה בנייה מכוואית בגדר מובנה של פקודה זו ;

„רצועת הנעה“ כוללת כל רצועה או חבל מניעים ;
„תהליך“ כולל את השימוש בכל מנוע מכוח עצמו.

(2) לצרכי פקודה זו רואים מכוונת כאילו נבנו או נבנו מחדש לפני חקיקתה או תחילת תקפה של פקודה זו או התקנת כללים לפי פקודה זו, ורואים בית-חרושת או בניין כאילו נבנה, נבנה מחדש, הורחב, הוסף או נהפך לשמש כבית-חרושת, לפני חקיקתה או תחילת תקפה של פקודה זו או לפני הפעלתה של קביעה כל-שהיא מקביעותיה של הפקודה הזאת, אם החל לבנות, לבנות מחדש, להרחיב, להוסיף, או להפוך לפני חקיקתה או תחילת תקפה של הפקודה הזאת, או לפני התקנת כללים לפי פקודה זו, או לפני הפעלתה של קביעה כל-שהיא מקביעות הפקודה הזאת, הכול לפי העניין.

(3) לצרכי הפקודה הזאת, לא יהיו רואים בית-חרושת כבית חרושת, שבו משתמשים בכוח מיכאני, רק מחכת שמשתמשים בו בכוח מיכאני כדי להסיק, לאוורר או להאיר את הדרי-העבודה או חלקים אחרים של בית-החרושת.

(4) לצרכי פקודה זו, רואים תעסוקה כהעבדה ממושכת, אלא-אם תופסק למשך חצי-שעה לפחות.

ח ל ק ב' — הטלת הפקודה.

הטלה כללית של הפקודה.

4. להוציא מקרים שבהם קובעת הפקודה הזאת קביעות אחרות במפורש תחולנה קביעות הפקודה הזאת רק על בתי-חרושת, כפי שהוגדרו בפקודה הזאת, אולם היא תחול על כל בתי-החרושת האלה, אלא-אם מתלבנת כוונה להיפוכו של דבר.

הטלת הפקודה על בתי-חרושת השייכים לממשלה.

5.—(1) הפקודה הזאת תחול על בתי-חרושת, השייכים לממשלת הוד רוממותו או לממשלת פלשתינה (א"י), או התפוסים בידיהם, ועל פעולות-בניין ועבודות בנייה מכוואית שקיבלו על עצמן ממשלת הוד רוממותו או ממשלת פלשתינה (א"י), או שקיבלו מטעמן ; אולם בשעת-הירוס ציבורית כל-שהיא, רשאי הנציב העליון לפטור — בצו, במידה ולמשך התקופה הנקובה בצו — מקביעותיה של הפקודה הזאת בית-חרושת כל-שהוא, השייך לממשלת הוד רוממותו או לממשלת פלשתינה (א"י), או פעולות-בניין או עבודות בנייה מכוואית כל-שהן

שקיבלו על עצמן ממשלת הוד רוממותו או ממשלת פלשתינה (א"י), או שקיבלו מטעמן, או בית־החרושת כל־שהוא לגבי עבודה, הנעשית למען ממשלת הוד רוממותו או ממשלת פלשתינה (א"י).

(2) בסעיף זה —

„ממשלת הוד רוממותו“ כוללת מחלקה כל־שהיא ממחלקותיה; וכן
„ממשלת פלשתינה (א"י)“ כוללת מחלקה כל־שהיא ממחלקותיה.

ח ל ק ג' — בריאות (קביעות כלליות).

6. כל בית־חרושת יקויים במצב נקי וללא שפכים הבאים מתעלת־ניקון, נוחות סניטרית או מטוּרד כל־שהם, ובלי לפגוע בכללותה של הקביעה הקודמת —

(א) תסולקנה הצטברויות של לכלוך ואשפה — מדי יום ביומו, בשיטה נאותה — מרצפותיהם וסדורותיהם (סמ"ך קמוצה) של חדרי־העבודה ומן חדרי המדרגות והפרוזדורים;

(ב) רצפת כל חדר־עבודה תנוקה לפחות אחת לשבוע בשיטה נכונה או — אם כה יעיל הדבר ונאות — בטאטוא או בשיטה אחרת;

(ג) כל קירות ומחיצות פנימיים, וכל תקרות ומרומי חדרים, וכן כל קירות, דפנות ומרומי פרוזדורים וחדרי מדרגות —

(1) מקום ששטהם חלק ובלתי־חדיר — יישטפו לפחות אחת לכל תקופה של ארבעה־עשר חודש במים חמים ובסבון או בחומר־ניקוי נאות אחר, או ינוקו באותה שיטה אחרת שיאשרנה המפקח על הגליל;

(11) מקום שמקיימים אותם צבועים בצבע־שמן או מחופים לכה, יש לצבעם מחדש או לפחותם לכה מחדש אחת לכל תקופה של שבע שנים, ולפחות אחת לכל תקופה של ארבעה־עשר חודש יש לשטפם במים חמים ובסבון או בחומר־ניקוי נאות אחר, או לנקותם באותה שיטה אחרת שיאשרנה המפקח על הגליל;

(111) במקרים אחרים יש לקיימם מסויידים, ויש לחזור ולסידם לפחות אחת לכל תקופה של ארבעה־עשר חודש:

בתנאי כי —

(1) פרט לכשדורש המפקח על הגליל דרישות אחרות במקרה כל־שהוא, לא תחולנה קביעות פסקה (ג) של סעיף זה על בית־חרושת כל־שהוא, שאין משתמשים בו בכח מיכאני ועובדים בו פחות מעשרה בני־אדם; וכן

(11) מקום שנראה למפקח על הגליל כי בבית־חרושת כל־שהוא או בחלקיו אין צורך בקביעות כל־שהן מהקביעות הקודמות של סעיף זה כדי להחזיק את בית־החרושת במצב נקי, או שלרגל מסיבות מיוחדות אין הן נאותות או מספיקות לתכלית הזאת, יהיה הלה רשאי — אם חושב הוא את הדבר לנכון — להורות, בתעודת־אישור שבכתב, כי הקביעות ההן לא תחולנה על אותו בית־חרושת או על חלקיו, או תחולנה לפי מה שתשוגינה בתעודת־האישור.

7.— (1) בשעה שמתנהלת עבודה בבית־חרושת, לא תשרור בו צפיפות, עד־כדי לגרום סיכון של פגיעה בבריאותם של בני־האדם העובדים בו.

(2) מבלי לפגוע בכללותן של קביעות סעיף־קטן (1), יהיו רואים בית־חרושת כצפוף כנ"ל, אם מספר בני־האדם המועסקים בו בבת־אחת בחדר־עבודה כל־שהוא הוא כזה, שהשטח המעוקב המחושב לכל אדם המועסק בחדר הוא פחות מאחד־עשר מטרים מעוקבים:

בתנאי שאם נופת המפקח הראשי לדעת כי — לרגל התנאים המיוחדים שבהם מתנהלת העבודה בחדר־עבודה כל־שהוא — תהיה הטלתו של סעיף־קטן זה על אותו חדר־העבודה בלתי־נאותה או בלתי־נחוצה, יהיה רשאי להוציא — בתעודת־אישור שבכתב — את חדר העבודה מכלל הקביעות ההן, מתוך כפיפות לתנאים כל־שהם שיהיו נקובים בתעודה.

(3) לגבי חדר כל־שהוא, המשמש כחדר־עבודה בתאריך חקוקה של הפקודה הזאת — תהיה לסעיף־קטן (2) נפקות למשך תקופת שלוש שנים שלאחר אותו תאריך, ואם דותקן — לפני תום אותה תקופה — איורור מיכאני יעיל ונאות, למשך תקופה נוספת של שלוש

צפיפות.

שנים, כאילו הוחלפה באותו סעיף־קטן הזכרת אחד־עשר מטרים מעוקבים בהזכרת שבעה מטרים מעוקבים:

בתנאי שסעיף־קטן זה יחדל לחול על החדר —

(א) אם החדר עובר לידי אדם כל־שהוא, שאינו האדם שבידיו היה בתאריך היקוקה של הפקודה הזאת, או יורשו באותו עסק עצמו; או

(ב) אם במשך התקופה הראשונה מהתקופות הנ"ל, דורש המפקח על הגליל להתקין איורור מיכאני יעיל ונאות בהדר, ולא מילאו אחר הדרישה; או

(ג) אם במשך התקופה השנייה מהתקופות הנ"ל, או — במקרה שהותקן האיורור המיכאני היעיל והנאות בחדר בהמשך לדרישת המפקח — במשך כל אחת מאותן שתי תקופות חדלו מלקיימו.

(4) המנהל רשאי להקטין כללים בגין כל כוג או כיץ של בתי־הרושת, או חלקיהם, אָו בגין תהליך כל־שהוא ולהגדיל את מספר המטרים המעוקבים שיש לחשב לפי סעיף זה לכלל אדם המועבד בחדר־העבודה.

(5) כשמחשבים את כמות הנפח המעוקב בחדר כל־שהוא לצרכי סעיף זה, לא יובא בחשבון נפח הגבוה יותר מן ארבעה מטרים ועשרים חמישה סנטימטרים מעל הרצפה, ומקום שחדר מכיל יציע, ינהגו ביציע, לצרכי סעיף זה, כאילו היתה מחיצה בינו ובין שאר החדר, והיה מהווה חדר מיוחד.

(6) אם ידרוש המפקח על הגליל לעשות כן, תוצג בחדר־העבודה הודעה המפרטת את מספר בני־האדם, שאפשר להעבירם באותו חדר בשים לב אל קביעותיו של סעיף זה.

טימפירטורה.

8—(1) מתקן יעיל יותקן כדי להשיג ולקיים טימפירטורה מסתברת בכל חדר־עבודה, אולם לא תשמש לכך שום שיטה, שבחוצאתה נפלטים אל אווירו של חדר־עבודה כל־שהוא כל אדים, שמחמת מהותם או כמותם עלולים הם להזיק בני־אדם המועבדים בו או לפגוע בהם.

(2) בכל חדר־עבודה שבו נעשית מתכונת ניכרת של העברדה בישיבה, ואינה דורשת מאמץ גופני רציני, לא יהיו רואים — לאחר השעה הראשונה — טימפירטורה נמוכה מן 16 מעלות כטימפירטורה מסתברת כל זמן שנמשכת העבודה, ואם ידרוש המפקח על הגליל לעשות כן, יותקן מדהום בכל חדר־עבודה כזה ויקויים במקום נאות.

(3) המנהל רשאי לקבוע בכללים, שיחולו על בתי־הרושת או על סוג או מין כל־שהוא של בתי־הרושת או על חלקיהם, סטנדרד של טימפירטורה מסתברת (היכולים לשנות את הסטנדרד שנקבע בסעיף־קטן (2) לגבי עבודה בישיבה), ולאסור את השימוש בשיטות כל־שהן המקיימות טימפירטורה מסתברת, שתהיינה עלולות — לדעתו — להזיק בני־אדם מועבדים ולהורות כי מדהומים יותקנו ויקויימו באותם מקומות ומצבים שיהיו נקובים בכללים.

איורור.

9—(1) מתקן יעיל ונאות יותקן כדי להשיג ולקיים איורור מספיק של החדר מתוך קיום מחזור אוויר צח בכל חדר־עבודה, וכדי ליטול — במידה שהדבר ניתן להיעשות למעשה — את עקצם של כל מיני אדים, אבק ושאר טינוף, היכולים להזיק לבריאות, שמתחוללים בהמשך תהליך כל־שהוא או עבודה כל־שהיא הנעשים בבית־ההרושת.

(2) המנהל רשאי לקבוע — בכללים — סטנדרד של איורור מספיק לגבי בתי־הרושת או לגבי כל סוג או מין של בתי־הרושת או לגבי חלקיהם.

הארה.

10—(1) סידור יעיל יותקן כדי להשיג ולקיים הארה מספיקה ונאותה, בין טבעית ובין מלאכותית, בכל חלק של בית־הרושת, שבו עובדים או עוברים בני־אדם.

(2) המנהל רשאי לקבוע — בכללים — סטנדרד של הארה מספיקה ונאותה לגבי בתי־הרושת או לגבי סוג או מין של בתי־הרושת או לגבי חלקיהם, או לגבי תהליך כל־שהוא.

(3) כל חלונות וצהרים מוזגגים, המשמשים להארת חדר־העבודה יקויימו — כמידת האפשר למעשה — נקיים מבפנים ומבחוץ וללא חסימה;

בתנאי כי סעיף־קטן זה לא ימנע את סידום והצללתם של חלונות וצהרים לצורך הקילת ההום או ההבהקה.

ניקוו רצפות.

11. מקום שמתנהל תהליך כל־שהוא, העושה את הרצפה עלולה להירטב כד־כך שאפשר יהיה לסלק את הנוזלים באמצעות ניקוו, יותקנו ויקויימו אמצעים יעילים לניקוו הרטיבות.

- 12.—(1) נוחיות סניטריות מספיקות ונאותות לבני-אדם המועבדים בבית-החרושת יותקנו, יקוימו ויישמרו בנקיון, ומתקן יעיל יותקן להארת הנוחיות, ומקום שמועבדים גברים ונשים, או עומדים להעביד גברים ונשים (פרט למקרה בתי-חרושת אשר בני-האדם היחידים המועבדים בהם הם בני אותה משפחה, והם גרים במקום), תספקנה נוחיות אלה את צרכיהם הנאותים לבני כל מין ומין במיוחד.
- (2) הנציב העליון במועצה רשאי להתקין כללים הקובעים מהו מתקן מספיק ונאות לגבי בתי-חרושת או לגבי סוג או מין כל-שהוא של בתי-חרושת לצרכי סעיף זה.
13. מנהל שירותי הרפואה יהיה אחראי להגשמת סעיף 12 וכללים כל-שהם שהותקנו לפיו.
- 14.—(1) מקום שמוצא מפקח פעל או אי-מילוי פעל כל-שהם ביחס לנחות סניטרית כל-שהיא בבית-החרושת, שמנהל שירותי הרפואה יכול להיות עשוי לספול בה לפי סעיף 13, ימסור המפקח הודעה בכתב על-כך לרופא הממשלתי של מחלקת-הבריאות אשר-על הנפה, שבה נמצא בית-החרושת.
- (2) מקום שמוצא מפקח פעל או אי-מילוי פעל כל-שהם מאלה הנזכרים לעיל, יהיה רשאי להכניס אתו לבית-החרושת רופא ממשלתי, או פקיד אחר של מחלקת הבריאות.
15. מקום שנראה לנציב העליון במועצה כי בבית-החרושת כל-שהוא או בסוג או מין של בתי-חרושת —
- (א) קרו מקרי מחלה, שיש לו סיבה לחשוב בהם כי יכולים היו לקרות לרגל טיבו של תהליך או תנאי-עבודה אחרים; או
- (ב) שמסיבת שינויים בתהליך כל-שהוא או בחמרים המשמשים לתהליך כל-שהוא, או מסיבת הכנסתם של תהליך חדש או חומר חדש כל-שהם לשימוש בתהליך, יכול להיות סיכון של נזק לבריאותם של בני-אדם המועבדים באותו תהליך;
- יהיה רשאי להתקין כללים אשר ידרשו לערוך אותם סידורים מסתברים להשגתה רפואית (להוציא טיפול רפואי, שאינו פעולת עזרה ראשונה וטיפול רפואי פריוניטיבי) על בני-האדם, או על סוג כל-שלווא של בני-האדם, המועבדים באותו בית-החרושת או בסוג או במין של בתי-חרושת, אשר יהיו נקובים בכללים.
- ח ל ק ד — בטיחות (קביעות כלליות).
- 16.—(1) כל גלגל-הנופה הקשור במישרים אל מניע ראשון כל-שהוא, וכל חלק נע של מניע ראשון כל-שהוא, פרט לאותם מניעים ראשונים הנזכרים בסעיף-קטן (3), יגודרו לבטח, בין שגלגל-התנופה או המניע הראשון נמצאים בבית-מכונות ובין שאינם נמצאים בו.
- (2) ראשו וחרוץ-התנופה האחורי של כל גלגל-מים ושל כל טורבינת-מים יגודרו לבטח.
- (3) כל חלק של מחולל-יחשמל, מנועים ומהפכים מסתובבים חשמליים וכל גלגל-התנופה הקשור אליהם במישרים יגודרו לבטח, אלא-אם הם נמצאים במצב כזה או שנבנו מכנה כזה, אשר בהם יש-משום אותה מידת בטיחות לכל אדם המועבד או העובד במקום, כאילו גודרו לבטח.
- 17.—(1) כל חלק של ממסרת יגודר לבטח, אלא-אם הוא נמצא במצב כזה או שנבנה מכנה כזה, אשר בהם יש משום אותה מידת בטיחות לכל אדם המועבד או העובד במקום, כאילו גודר לבטח.
- (2) מכשירים או תשמישים יעילים יותקנו ויקוימו בכל חדר או מקום, שבהם מתנהלת עבודה, שבעורתם אפשר יהיה להפריד במהירות בין מקור הכוח והממסרת באותו חדר או מקום.
- (3) לא ישאירו כל רצועת-הנעה, כשאין משתמשים בה, נחה או רכובה על גבי גל מסתובב שהוא חלק מן הממסרת.
- (4) מנגנון העלאה והורדה נאות או תשמישים מיכאניים אחרים יעילים יותקנו וישמשו כדי להעלות רצועות-הנעה על מערכות גלגלים הדוקים ורפים המהווים חלק של ממסרות

נוחיות סניטריות.

הגשמת סעיף 12 וכללים שהותקנו לפיו.

נוחותיו של מפקח כעניין ליקויים סניטריים מסויימים.

כוח לדרוש השגת רופא.

מניעים ראשונים.

ממסרות.

ולהורידן מהם, וכל אותם מנגנונים או תשמישים ייבנו, יושמו ויקויימו באופן שימנע את הרצועה המניעה מעלות חזרה על הגלגל ההדוק.

(5) מקום שנוכח המנהל לדעת כי לרגל מסיבות מיוחדות אין צורך למלא אחר דרישות כל־שהן מדרישות הסעיפים־הקטנים (2), (3) ו־(4), או שאין מילואן מעשי, יהיה רשאי להורות בצו כי אותה דרישה לא תחול באותן מסיבות.

18.—(1) כל חלק מסוכן של מכונה כל־שהיא, להבדיל ממניעים ראשונים וממסרות, יגודר לבטח, אלא־אם הוא נמצא במצב כזה או שנבנה מבנה כזה, שבהם יש משום אותה מידת בטיחות לכל אדם המועבד או העובד במקום, כאילו גודר לבטח:

בתנאי כי במידה שאי־אפשר להשיג את בטיחותו של חלק מסוכן ממכונה כל־שהיא באמצעות מגן קבוע, לרגל טיב הפעולה, יהיו רואים את דרישות הסעיף־הקטן הזה כאילו נתמלאו אם הותקן מכשיר המונע באופן אבטומטי את המפעיל מבוא במגע עם החלק ההוא. (2) מקום שנוכח המנהל לדעת, כי יש בנמצא — והוא נאות לשימוש במכונה של כל מין — מכשיר בטיחות של טיפוס או תואר כל־שהוא —

(א) המונע את ערטולו של חלק מסוכן של מכונה בשעת תנועתה; או

(ב) העוצר את המכונה מיד במקרה סכנה,

יהיה רשאי להתקין כללים המורים כי מכשיר של אותו טיפוס או תואר יותקן לשימוש בקשר אל אותו סוג מכונות שיהיה עשוי להינקב בשם בכללים:

בתנאי כי במשאומתן משפטי כל־שהוא על חטא לפי סעיף־קטן זה, יהיה בזה משום לימוד־זכות מספיק אם יוכח כי מכשיר, היעיל לפחות כדי אותה מידה, היה משמש בקשר אל המכונה אשר לגביה נעשה החטא.

(3) חלק כל־שהוא של מוט־מחרקת היוצא מתוך המחרקת הראשית של מחרטה יגודר לבטח, אלא־אם הוא נמצא במצב אשר בו יש משום אותה מידת בטיחות לכל אדם המועבד או העובד במקום, כאילו גודר לבטח.

(4) המנהל רשאי להתקין כללים — ביחס למכונה כל־שהיא או לתהליך כל־שהוא, שבו משמשת מכונה — אשר ידרשו לגדר חמרים או מיצרכים המסוכנים בשעת תנועתם במכונה.

קביעות בדבר סכונה
בלתי־מנודרת.

19. כשקובעים — לצרכי קביעותיו הקודמות של החלק הזה מן הפקדה הזאת, אם חלק כל־שהוא של מכונה נמצא במצב או נבנה כמבנה, אשר בהם יש משום אותה מידת בטיחות לכל אדם המועבד או העובד במקום, כאילו גודר לבטח —

(א) לא יובא בחשבון כל אדם המבצע — בשעת תנועתו של חלק המכונה — בדיקה של החלק הנדון, או סיכה או כיוונון כל־שהם שאותה בדיקה הראחה שהם נחוצים מיד, והם בדיקה, סיכה או כיוונון שנחוץ לבצעם בשעת תנועתו של חלק המכונה; וכן

(ב) במקרה כל חלק של מסרת, המשמש בתהליך כל־שהוא, אשר ביחס אליו אישר המפקח הראשי בכתב, כי הוא נוכח לדעת, שמחמת טיבן הרצוף של התהליך תפגע עצירת אותו חלק קשה בביצועו של התהליך בבית־החרושת שאליו מתייחסת תעודת־האישור — לא יובא בחשבון כל אדם המבצע באותו בית־החרושת, באותה שיטה ובאותן מסיבות, העשויות להיות נקובות באותה תעודת־אישור, סיכה כל־שהיא או העלאה או הורדה כל־שהן של רצועות:

בתנאי כי סעיף זה יחול רק במקום —

(1) שהאדם, המבצע את הבדיקה או אחת מן הפעולות הנזכרות בפסקות (א) ו־(ב) של סעיף זה יהיה גבר אשר —

(1) הגיע לגיל של שמונה־עשרה שנה; וכן

(11) נתמנה בידי המחזיק בבית־החרושת, בתעודת־אישור המצורפת אל הפנקס הכללי, לבצע רק את הבדיקה, או את הפעולה או הפעולות, המבוצעות בידי אותו אדם, או כדי לבצע הן את הבדיקה והן את כל הפעולות הנזכרות בפסקות (א) ו־(ב) של הסעיף הזה, המחזיק בבית־החרושה המציא לידו העתק מאותה תעודת־אישור, החתום בידו; וכן

(111) אומן אימון מספיק לצרכי העבודה הכרוכה בכל בדיקה או בכל פעולה, ונהירות לו כסנותיה של מכונה, הנמצאת בתנועה, הנובעות מאותן בדיקה או פעולה שהוא מורשה לבצען מכוח מינויו; וכן

(114) (פרט לכשאותו אדם הוא קובע כלי-עבודה, או מכונאי מומחה אחר, העסוק בקביעת מכונה שמהוברו לקבעה) לובש מעטה שהוא במצב טוב, הודק את הגוף ותפור, חטיבה אחת, והוא סגור באמצעים שאין עמם קצוות חשופות ורופפות, ושאינ בו כיסים חיצוניים חוץ מכיס-ירך; וכן

(2) שכולם כלי-הוא, המשמש בביצוע הבדיקה או פעולה כלי-שהיא כן הפעולות הנזכרות בפסקות (א) ו-(ב) של הכעיף הזה, יהיה קבוע או קשור לבטח או מוחזק איתן בידי אדם, שאינו האדם המבצע אותה בדיקה או אותה פעולה; וכן

(3) שבמקרה חלק כלי-הוא ממסרת, המעמשת בכל תהליך כזה הנזכר בפסקה (ב) של אותו כעיף, מילאו זוהרי כל אותם תנאים אחרים, העשויים להיות נקובים בכל העודת-אישור, שהעניקה הכפקח הראשי לפי אותה פסקה.

20. כל גדרות או אמצעי-בטיחות אחרים, שנקבעו בהמשך לקביעותיו הקודמות של החלק הזה מן הפקודה הזאת, יהיו מבניהם מבנה של ממש ויקיימום וישמרום תמיד במקומם, כלי-שעה שיימצאו החלקים — הטעונים גידור או ביטוח — בתנועה או בשימוש, פרט לאותם זמנים כשיעורטלו חלקים כאלה כלי-שהם בהכרח לשם בדיקה ולשם סיכה או כיוונון כלי-שהם, שנחיצותם המיידית הוכחה באותה בדיקה, ומשימלאו אחר כל הדרישות של התנאי שבסעיף 19.

21. — (1) במקרה מכונה כלי-שהיא בבית-הרושת, שהיא מכונה שמתכוונים להניעה בכוח מיכאני —

(א) כל בורג קובע, לולב או מפתח שעל גל מסתובב, כוש, גלגל או גלגל-שיניים כלי-שהם ישוקע, יכוסה או יישמר שמירה יעילה אחרת, עד-כדי מניעת סכנה; וכן

(ב) כל שילוב של דרבן או שילוב שיניים או חיך-אחרים, שאינם דורשים כיוונון לעתים תכופות בשעת תנועה, יכוסו לגמרי, אלא-אם נמצאים הם במצב שבו יש משום אותה מידת בטיחות, כאילו היו מכוסים לגמרי.

(2) כל המוכר או המשכיר, או הגורם או משיג — כסוכנו של מוכר או משכיר — לממכר או להשכרה, מכונה כלי-שהיא לשימוש בבית-הרושת בפלשתינה (א"י), שמתכוונים להניעה בכוח מיכאני, ואינו ממלא אחר דרישות הסעיף הזה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — לכשית-חייב בדין עליה — לקנס של מאה פונט או למאסר של שלושה חדשים או לשני הענשים כאחד.

(3) המנהל רשאי להטיל — בכללים — את קביעותיו של סעיף-קטן (2) על אותן מכונות או מוסדה — שלגבן אין ממלאים אחר אותן דרישות של הפקודה הזאת, או של כלל כלי-שהוא שהותקן לפיה, אשר תהיינה נקובות בכללים — וכללים כלי-שהם שהותקנו לפי סעיף-קטן זה יכולים להיות נוגעים במכונה או מוסדה בתהליך נקוב.

(4) שום דבר האמור בסעיף זה לא יחול על מכונה כלי-שהיא שנבנתה לפני חיקוקה של הפקודה הזאת, וכללים שהותקנו לפי סעיף זה לא יחולו על מכונה או מוסדה כלי-שהן שנבנו לפני התקנת הכללים.

22. — (1) כל כלי, מכונה, בור-ניקיון או בור קבועים, ששפתם נמצאת פחות ממטר אחד מעל לקרקע או לרציף הסכוכים להם, יכוסו או יגודרו לבטח, אם הם מכילים נוזל צורב, מאכל או ארסי כלי-שהוא, לפחות כדי אותו גובה, או — מקום שמחמת טיב העבודה אין הדבר מעשי לכסותם או לגדרם לבטח באותו גובה — יש לנקוט בכל האמצעים המעשיים, מתוך כיסוי, גידור או אמצעים אחרים, כדי למנוע כל אדם מליפול לתוך הכלי, המבנה, בור-הניקיון או הבור.

(2) הכפקח הראשי רשאי לפטור — בתעודת-אישור בכתב — כלי, מכונה, בור-ניקיון או בור כלי-שהם מדרישות סעיף זה, במקרה שבו יוכח לדעת כי הדרישות אינן נחוצות או אינן נאותות.

23. — (1) שום חלק-קערב של מכונה הפועלת מכוח עצמה ושום חומר הנישא עליה לא יורשו לנוע בשעת תנועת-הערב פנימה והוצה — בתחומי מרחק של חמישים סנטימטר ממבנה קבוע כלי-שהוא, שאינו חלק מהמכונה, אם השטח שבו הם נעים הוא שטח שבו עלול לעבור אדם כלי-שהוא, בין לרגל עיסוקו ובין באופן אחר.

בניית גדר וקיומה.

מבנה מכונה חדשה ומפכנה.

כלים מכילים נוזלים סוככים.

מכונות פועלות בכוח עצמו.

(2) נקוט יינקטו כל אמצעים מעשיים, בדרך קביעות לבני-האדם הממונה על המכונה ובאופן אחר, כדי להבטיח ששום אדם מועבד לא ייצא בשטח שבין חלק-ערב כל-שהוא של חמור-טווייה, הפועל מכוח עצמו, וחלק קבוע כל-שהוא של המכונה שלקראתו נע חלק-הערב בנועו פנימה, פרט לכשהמכונה עצורה בהיות חלק-הערב נע חוצה.

מדלים ומעליות.

24.—(1) כל מדלה או מעלית יהיו בנויים בנייה מיכאנית טובה, עשויים מחומר בריא וחזק למדי, ויקויימו כהלכה יחד עם כל שערים, מכשירים משתלבים או מכשירים אחרים שדרוש להתקינם, לפי הסעיף הזה.

(2) כל מדלה או מעלית ייבדקו בדיקה מעולה, לפחות אחת לתקופה של שישה חדשים, בידי אדם שיאשרהו לצרכי סעיף זה המפקח הראשי בתעודת-אישור שבכתב, ודין-וחשבון על תוצאות כל בדיקה כזאת ייחתם — בטופס שיקבענו המנהל בצו, ויהיה כולל את הפרטים שייקבעו כנ"ל — בידי עורך הבדיקה, ודין-וחשבון זה יירשם — במשך ארבעה-עשר יום לאחר השלמת הבדיקה — בפנס הכללי או יצורף אליו.

(3) כל מסילת-מדלה או מסילת-מעלית תוגן הגנה יעילה בגדירה של ממש, שיוחקנו בה שערים, והגדירה — בהיות שעריה סגורים — יהיה בה כדי למנוע אדם כל-שהוא מליפול דרך המסילה, או מלבוא במגע עם חלק נע כל-שהוא של המדלה או המעלית.

(4) בכל שער מהמין הנזכר לעיל יותקן מכשיר סגירה משתלב יעיל או מכשירים אחרים, שיבטיחו כי השער לא יוכל להיפתח אלא כשהסוגר או הרציף הם ליד הרובד, וכי הסוגר או הרציף לא יהיו ניתנים להיענות מן הרובד עד-אשר ייסגר השער :

בתנאי כי במקרה שנבנו או חזרו ונבנו מדלה או מעלית לפני חקוקה של הפקודה הזאת, זאין אפשרות מעשית מסתברת להתקין בהם מכשירים מן המין הנזכר לעיל, יהיה די בכך, אם יותקנו בשער אותם סידורים שיהיה בהם משום השגת התכליות הנ"ל במידה מעשית מסתברת ומכלל-מקום יהיה השער סגור ומבורח, פרט לכשהסוגר או הרציף חונים ליד הרובד.

(5) כל מדלה או מעלית וכל גדירה מן המין הנזכר לעיל ייבנו באופן שימנע את היאחזום של כל חלק מאדם כל-שהוא או מסחורה כל-שהיא הנישאים במדלה או במעלית, בין חלק כל-שהוא של המדלה או המעלית ובין מבנה קבוע כל-שהוא או בין משקל-הנגד ובין חלק נע אחר כל-שהוא של המדלה או המעלית.

(6) על כל מדלה או מעלית יסומן באופן ניכר לעין מטען-העבודה המכסימלי שהם עשויים לשאתו לבטח, ולא יינשא בכל מדלה או מעלית מטען גדול מזה.

(7) הדרישות הנוספות שלהלן תחולנה על מדלים ומעליות המשמשים לנשיאת בני-אדם, בין בצירוף סחורות ובין באופן אחר : —

(א) מכשירים אבטומטיים יעילים יותקנו ויקויימו כדי למנוע את הסוגר או הרציף מלעבור את מטרם ;

(ב) בכל סוגר יותקן שער מכל עבר שממנו יש גישה לרובד, ובקשר אל כל שער כזה יותקנו מכשירים יעילים כדי להבטיח כי, בשעת הימצאם של בני-אדם או סחורה בסוגר, אי-אפשר יהיה להרימו או להורידו אלא-אם סגור השער וכי הסוגר ייחנה עם פתיחת השער : בתנאי כי במקרה שנבנו או חזרו ונבנו מדלה או מעלית לפני חקוקה של הפקודה הזאת, ובקשר אליהם אין אפשרות מעשית מסתברת להתקין מכשירים כאלה הנזכרים לעיל, יהיה די בכך, אם יותקנו אותם סידורים שיהיה בהם משום השגת התכליות הנ"ל במידה מעשית מסתברת, ומכלל-מקום יהיה השער סגור ומבורח פרט לכשהסוגר חונה או ריק ; וכן

(ג) במקרה שייבנו או יחזרו וייבנו מדלה או מעלית לאחר חקוקה של הפקודה הזאת, מקום שהרציף או הסוגר תלויים בחבל או בשלשלת, יהיו לפחות שני חבלים או שתי שלשלאות שכל אחד (אחת) מהם (ן) קשורה) אל הרציף או הסוגר, וכל חבל או שלשלת ונספחיהם יהיה ביכולת לשאת את כל כובד הרציף או הסוגר, על מטען-העבודה המכסימלי אשר להם, וכן יותקנו ויקויימו מכשירים יעילים שיחמכו את הרציף או הסוגר, על מטען-העבודה המכסימלי אשר להם, במקרה שייקרעו החבלים או יישברו השלשלאות או נספח כל-שהוא מנספחיהם.

(8) במקרה מדלה או מעלית בלתי-נפסקים לא יהולו הכעיפיים-הקטנים (3) עד (7), ובסעיף-הקטן (2) יוחלק הרימונו על שישה חדשים ברימונו על שנים-עשר חודש.

(9) בכירה מדלה או מעלית שאינם קשורים אל כוח מיכאני —

(א) לא יחולו סעיפים קטנים (4) ו-(7); וכן

(ב) כל שער שהותקן בהמשך לכעף-קטן (3) יחזק כשהוא סגור וקשור, פרט לכשהסוגר

או הציף (2) הנה ליד השער; וכן

(ג) בסעף-הקטן (2) יוחלף הרימוח על שישה חדשים ברימוח על שנים-עשר חודש.

(10) לצרכי סעיף זה, לא יהיו רואים כל מכונת-הרמה או תשמיש-הרמה כאילו היו מדלה

או מעלית, אלא-אם יש בהם רציף או סוגר, שכיוון תנועתם מצומצם במכוון (מ"ט פתוחה) או במכוונים.

(11) כל פתח של מכשיר-הדלייה או דלת כיוצא בו, המשמשים להעלאתם או להורדתם של סחורות או חמרים, בין בכוח מיכאני ובין באופן אחר, יהיו מגודרם לבטח ותותקן בהם קתאחיה בטוחה משני צדי הפתח או הדלת, הגדר תקינים במצב מתוקן, ותהיה קבועה במקומה, פרט לאותם זמנים כשמבוצעת ליד הפתח או הדלת העלאת או הורדת של סחורות או חמרים.

(12) אם יוכח כדי הנחת דעתו של המפקח הראשי כי יהיה זה בלתי כסתר במסיבות המיוחדות של המקרה הנדון לכפות דרישה כל-שהיא מדרישות סעיף זה בקשר אל כל מדלה, מעלית, מסילת-מדלה, מסילת-מעלית או פתח של מכשיר-הדלייה, או דלת כיוצא בו, מיוחדים, יהיה הלה רשאי לפטור — בתעודת-אישור שבכתב — מדרישה זו את המדלה, המעלית, מסילת-המדלה, מסילת-המעלית, או פתח של מכשיר-ההדלייה, או הדלת כיוצא בו, המיוחדים.

25.—(1) הקביעות הבאות תקייןמנה ביחס לכל שלשלת, חבל או גלגלת, המשמשים להרים

או להוריד בני-אדם, סחורות או חמרים; —

(א) לא יישמשו כל שלשלת, חבל או גלגלת, אלא-אם הם עשויים יפה מחומר בריא, חזקים למדי ונקיים מפגם ניכר לעין;

(ב) במחסן, שבו מחזיקים את השלשלאות, החבלים או הגלגלות, ובמקומות מובלטים במקום-העבודה יוצג לוח המראה את מטעני-העבודה אשר השלשלאות, החבלים והגלגלות מכל מין ומידה הנמצאים בשימוש, עשויים לשאתם לבטח, ובמקרה מענב כפול — את מטען-העבודה שהוא עשוי לשאתו לבטח בזוויתיהן השונות של הזרועות, ולא יישמשו כל שלשלת, חבל או גלגלת, שלא סומנו בלוח הנ"ל; אולם הקביעות שבפסקה זו לעיל לא תחולנה על כל גלגלת, אם מטען-העבודה, שהיא עשויה לשאתו לבטח, מסומן עליה באופן ברור, וכן במקרה מענב כפול — אם מטען-העבודה שהוא עשוי לשאתו לבטח בזוויתיהן השונות של הזרועות, מסומן עליו באופן ברור.

(ג) כל שלשלת, חבל או גלגלת לא יישמשו לכל מטען העולה על מטען-העבודה, שהם עשויים לשאתו לבטח, כרשום בלוח הנ"ל, או כמסומן עליהם כנ"ל;

(ד) כל השלשלאות, החבלים והגלגלות שבשימוש ייבדקו — לכל-הפחות אחת לכל תקופה של שישה חדשים או באותן הפסקות-זמן גדולות יותר, שיקבע המנהל בצו — בדיקה מעולה בידי אדם, שיאשרנו המפקח הראשי בתעודת-אישור שבכתב לצרכי סעיף זה;

(ה) כל שלשלת וחבל או גלגלת, פרט לחבל-סיבים או למענב של חבל-סיבים לא ייקחו לכל בית-חרושת כדי שישתמשו בהם לראשונה באותו בית-חרושת, אלא-אם נבחנה ונבדקו בדיקה מעולה בידי אדם, שאישר אותו המפקח הראשי לצרכי סעיף זה כנ"ל, והושגה ומוחזקה לביקורת תעודת-אישור על אותם מבחן ובדיקה, הנוקבת את מטען-העבודה שהם עשויים לשאתו לבטח, והיא חתומה בידי האדם שערך את המבחן והבדיקה;

(ו) כל שלשלת וגלגלת, פרט למענב-חבלים, יועמדו בתהליך ריפוי לכל הפחות אחת לכל ארבע-עשר חודש, אלא-אם הם נמנים על סוג או תיאור הפטורים מתהליך זה על-ידי המפקח הראשי מכוח תעודת-אישור שנתפרסמה בעיתון, משום שהם עשויים מחומר כזה או מייצרים באופן כזה שאינם עשויים לעמוד בתהליך שיש עמו היכום בלא סיכון של היוק או שכבר הועמדו באיזה תהליך של טיפול בחימום להבדיל מתהליך ריפוי שאישרו הבודק, או — במקרה של שלשלאות או מענבים, העשויים מטילים שארכם 1.25 ס"מ או פחות מזה, או שלשלאות המשמשות בעבודת מתכת או סיגים מותכים — אחת לשישה חדשים, אולם שלשלאות וגלגלות שאינן משמשות תדיר תעמודנה בתהליך ריפוי רק מדי היות צורך בכך;

ששלאות, חבלים ונגלגלות.

- (1) יתנהל פנקס, שיכיל את הפרטים הבאים על כל אותם שלשלות, חבלים או גלגלות, פרט למענבים של חבל-סיכים: —
- (I) שמו של המחזיק בבית-החרושת ;
- (II) כתובת בית-החרושת ;
- (III) מספר מציין או ציון מיוחדים ותיאור המספיק כדי זיהוי השלשלת, החבל או הגלגלת ;
- (IV) תאריך (אם הוא מאוחר לתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת), שבו נלקחו לראשונה השלשלת, החבל או הגלגלת לשימוש בבית-החרושת ;
- (V) תאריך כל בדיקה ובדיקה שנערכה לפי פסקה (ד) של סעיף-קטן זה ושם האדם שערך אותה ;
- (VI) פרטי ליקוי כל-שהוא שנמצא, והוא משפיע על מטען-העבודה הנישא לבטח, ופרטים על אמצעים שנקטו בהם לתקונת הליקוי ;
- (VII) תאריך ומספר של תעודת-האישור הנוגעת במבחן ובבדיקה כל-שהם שנערכו לפי פסקה (ה) של סעיף-קטן זה, ביחד עם שמו וכתובתו של נותן תעודת-האישור ;
- (VIII) תאריכי ריפוי או תעמדה בתהליך חימום אחר.
- (2) בסעיף זה המונח „גלגלת” מובנו מענבי שלשלות, מענבי-חבלים, טבעות, אונקלים, חוקים ואבקים מסתובבים.

ענורים ומכונות-
הרמה אחרות.

- 26.—(1) כל החלקים ומנגנונות-הפעולה של כל מכונת-הרמה, לרבות תשישי העגינה והקביעה, בין שהם נייחים ובין שהם ניידיים, יהיו בנויים היטב, עשויים חומר בריא, בעלי חוזק מספיק, ונקיים מפגם ניכר לעין, ויקויימו כהלכה.
- (2) כל אותם החלקים ומנגנונות שנוכרו לעיל ייבדקו בבדיקה מעולה, לפחות אחת לכל תקופה של ארבעה-עשר חודש, בידי אדם שיאשר אותו המפקח הראשי בתעודת-אישור שבכתב לצרכי סעיף זה, ויתנהל פנקס שיכיל את הפרטים הבאים על כל בדיקה ובדיקה כזאת: —
- (I) שם המחזיק בבית-החרושת ;
- (II) כתובת בית-החרושת ;
- (III) מספר-מציין או ציון (לכשיש ציון) מיוחדים ותיאור המספיק כדי זיהוי העגורן או מכונת-ההרמה האחרת ;
- (IV) תאריך כל בדיקה ובדיקה שנערכה לפי סעיף-קטן זה, ומי ערך אותה ;
- (V) פרטי ליקוי כל-שהוא שנמצא, והוא משפיע על מטען-העבודה הנישא לבטח, ופרטים על האמצעים שנקטו בהם לתקונת הליקוי.
- (3) כל פסים שעליהם עובר עגורן נע וכל מסילה שעליה עובר קרון של מכונה מעבירה או נתיבת-תנועה יהיו מידותיהם נאותות וחזקים מספיק ומשטח-התנועה עליהם ישר ; וכל אותם פסים או מסילה יונחו כהלכה, יהיו נתמכים או תלויים כהוגן ויקויימו כהלכה.
- (4) על כל מעלית ומעלית יצויין בבירור מטען-העבודה שהיא עלולה לשאת לבטח, אלא שבמקרה עגורן של זרוע, הבנוי באופן כזה שמטען-העבודה שהוא עלול לשאת לבטח ניתן להשתנות עם הרמתה או השפלתה של הזרוע, יצורף אליו מחוץ אבטומטי של מטעני-העבודה שאפשר לשאת לבטח, או לוח המסמן את מטעני-העבודה הנישאים לבטח בנטיית-הזרוע המתאימות או ברדיוסים המתאימים של המטען.
- (5) לא תוטען כל מכונת-הרמה, אלא לצורך מבחן, מטען העולה על מטען-העבודה הנישא לבטח כמצויין או כמסומן לפי סעיף-קטן (4).
- (6) כל מכונת-הרמה לא תילקח לשימוש בשום בית-חרושת, לראשונה באותו בית-חרושת, אלא-אם הועמדה במבחן וכל אותם החלקים ומנגנונות-הפעולה שניקבו בסעיף-קטן (1) נבדקו בבדיקה מעולה בידי אדם, שאישר אותו המפקח הראשי בכתב לצרכי סעיף זה כנ"ל, וכן
- הישגה ומחזוקת לביקורת תעודת-אישור על אותם מבחן ובדיקה, הנוקבת את מטען-העבודה או מטעני-העבודה שהמכונה עלולה לשאת לבטח, והיא חלומה בידי האדם שערך את המבחן והבדיקה.

(7) מועסק או עובד אדם כל־שהוא על מסלול־הגלגלים של עגורן עילי נע, או בסמוך למסלול כזה, במקום כל־שהוא שבו עלול העגורן לפגוע באדם זה, יש לנקוט באמצעים יעילים כדי להבטיח שהעגורן לא יקרב אל אותו מקום כדי תחום של שישה מטרים.

(8) בסעיף זה מובנו של המונח „מכונת־הרמה“ הוא „עגורן“, „סרטי“, מכונת, מכשיר־הדלייה, גלגל (של הדלייה), גלגל הצובת־הרמה, מוביל או נתיב־תנועה.

27—(1) כל רצפות, שלבים, דרגות, פרונדורים ומעלות־כעבר יהיו בנייתם בריאה וקיומם כהלכה.

(2) בכל מערכת מדרגות שבבניין או המשמשת אמצעי יציאה מבניין יש להתקין ולקיים פס־מעקה של ממש שיהיה מצדה הגלוי של מערכת המדרגות, אם לה צד גלוי; ואילו במקרה מערכת־מדרגות הגלויה משני צדדיה, או במקרה מערכת־מדרגות, שבגלל טיב המבנה שלה או מצב פני הדרגות או מסיבות מיוחדות אחרות היא עשויה במיוחד לגרום תאונות, יותקנו פס־מעקה כאלה ויקויימו משני הצדדים. כל צד גלוי של מערכת־מדרגות יוגן גם מתוך התקנת פס תחתון או אמצעי יעיל אחר וקיומם.

(3) כל פחחים שברצפות יגודרו לבטח, אלא־אם יהיה גידור כזה בלתי־מעשי לרגל טיב העבודה.

(4) כל סולמות יהיו בנייתם בריאה וקיומם כהלכה.

28—(1) במידה שהדבר מסתבר מבחינה מעשית יותקנו ויקויימו אמצעי־גישה בטוחים אל כל מקום, שבו צריך לעבוד אדם כל־שהוא בזמן כל־שהוא.

(2) אדם כל־שהוא שצריך לעבוד במקום, שממנו הוא עלול ליפול כדי מרחק־נפילה העולה על שלושה מטרים, אם אין בו במקום כדי דריסת־רגל בטוחה וגם — לכשיש צורך בכך — אחיות־יד בטוחה, יותקנו שם — במידה שהדבר מסתבר מבחינה מעשית — אמצעים שיערבו לבטחוננו, אם מתוך גידור או באופן אחר.

29—(1) מקום שיש לבצע עבודה בתוך כל תא, מיכל, דרדר, בור, צנור, מאזור או בחלל מצומצם כיוצא באלה, שבו עלולים להימצא אדים מסוכנים כדי מידה שיש עמה משום סיכון הדהמת בני־אדם —

(א) תוחקן בחלל המצומצם — אלא־אם מצוי בו אמצעי־יציאה מספיק אחר — כוונה, היכולה להיות מרובעת, סגלגלת או עגולה ולא תפחת מכדי ארבעים ושישה ס"מ בארחה וארבעים ואחד ס"מ ברחבה, או (אם היא עגולה) לא תפחת מכדי ארבעים ושישה ס"מ בקטרה, או — במקרה קרונית־מיכלים ומוסדות נעות אחרות — לא תפחת מכדי ארבעים ואחד ס"מ בארחה ושלושים ושישה ס"מ ברחבה או (אם היא עגולה) לא תפחת מכדי ארבעים ואחד ס"מ בקטרה; וכן

(ב) לא יכנס כל אדם לחלל מצומצם לצורך כל־שהוא אלא־אם נתמלאו הדרישות הבאות: —

(1) יינקטו כל האמצעים המעשיים להרחיק אדים כל־שהם העלולים להימצא במקום ולמנוע כניסת אדים כל־שהם, והאדם הנכנס יחגור חגורה שאליה קשורה לבטח חבל, אשר קצהו החפשי נתון בידי אדם הנמצא בחוץ אלא־אם נקבע באמצעות מכהן נאות כי החלל נקי מאדים מסוכנים; וכן

(11) ילבש האדם הנכנס מכשיר־נשימה נאות; וכן

(ג) מכשיר־נשימה נאותים ומכשיר־השבת־רוח נאותים וכן חגורות וחבלים נאותים יהיו מצויים ומקויימים, באופן שיהיו מוכנים לשימוש על נקלה, ויהיו נבדקים מפקידה לפקידה; וכן

(ד) מספר מספיק של בני־אדם מועבדים יהיו מלומדים ומאומנים להשתמש באותם מכשירים ובשיטת נשימה ללא־כוחית;

בתנאי שיהיה הכפקה הראשי רשאי לפטור בתעודת־אישור שבכתב — מתוך כפיפות לתנאים כל־שהם המפורטים בתעודת־האישור — ממילוי אחר דרישות כל־שהן מהדרישות הנ"ל, בכל מקרה שבו נוכח לדעת כי המילוי אחריהן אינו נחוץ או אינו מעשי.

(2) לא תורשה כל עבודה בכל כבשן־דוודים או בכל מאזור דוודים, עד שיצוננו במידה מספקת באמצעות איורור או באופן אחר, עד־כדי שיהיה בה בעבודה שם משום בטיחות לבני־האדם המועבדים.

כנייתם וקיומם של רצפות, פרונדורים ומדרגות.

אמצעי גישה בטוחים ומקום העבודה בטיח.

אמצעי זהירות במקומות שבהם עלולים להיות אדים מסוכנים.

אמצעי זהירות ניהום
לאבק, נאז, או חומר
נפיצים או
משתלחבים.

30.—(1) מקום שבקשר אל כל שחיקה, ניפוי או תהליך אחר המעלה אבק, ייפלט אל חדר עבודה כל-שהוא אבק שמטבעו ולפי הכמות הנפלטת הוא עלול להתפוצץ בהיותו ניצת, יינקטו כל האמצעים המעשיים למניעת התפוצצות כזאת, על-ידי גידור המוסדה המשמשת בתהליך, ועל-ידי ההחקת או מניעת הצטברותו של האבק, ועל-ידי הוצאתם או גידורם היעיל של מקורות-הצתה אפשריים.

(2) מקום שנמצא במוסדה כל-שהוא, המשמשת בכל תהליך כזה מן הנ"ל, אבק שמטבעו ולפי הכמות הנמצאת הוא עלול להתפוצץ בהיותו ניצת, יינקטו — אלא-אם נבנתה המוסדה באופן שתוכל לעמוד בפני הלחץ-העלול להיווצר בכל התפוצצות כזאת — כל האמצעים המעשיים שימצמו את התעשטותה ותוצאותיה של התפוצצות כזאת, על-ידי התקנת משנקים, מנגנוני-ויסות ומאורים, או תשמישים אחרים שיהיו יעילים כמותם.

(3) מקום שחלק כל-שהוא ממוסדה מכיל גז או הבל נפיצים או משתלחבים, הנמצאים בלחץ גדול מהלחץ האטמוספירי, לא ייפתח אותו חלק, אלא בהתאם לקביעות הבאות:—
(א) לפני שיותר צימודו של פרק כל-שהוא של כל צינור, הקשור אל החלק של המוסדה, או צימודו של מכסה כל פתח אל החלק, תופסק באופן יעיל — באמצעות שתוסם-הפסקה או באופן אחר — זרימה כל-שהיא של הגז או ההבל אל החלק או אל כל צינור כזה ;
(ב) לפני הרחקת כל צימוד כזה מן הנ"ל, יינקטו כל האמצעים המעשיים כדי להפחית את לחץ הגז או ההבל שבצינור או שבהלק מהמוסדה עד-כדי לחץ אטמוספירי ;
ואם ריפו-או הרחיקו כנ"ל כל צימוד כזה, לא יותר כל גז או הבל נפיץ או משתלחב להיכנס לתוך הצינור או לתוך החלק של המוסדה, עד שייסגר הצימוד היטב או יוחלף לבטח. הכול לפי העניין ;

בתנאי כי סעיף-קטן זה לא יחול על מוסדה המותקנת תחת כפת-השמים.

(4) שום מוסדה, מיכל או כלי המכילים או שהכילו כל חומר נפיץ או משתלחב לא יועמדו במעולת ריתוך, הלחמה קשה או הלחמה או פעולת גזירה הגוררת שימוש בחימום, עד שינקטו כל האמצעים המעשיים להרחיק את החומר ואדים כל-שהם העולים ממנו, או ליטול ממנו את סגולת התפוצצות או ההשתלכות ; ואם הועמדו מוסדה, מיכל או כלי כל-שהם בכל פעולה כזאת, לא יניחו לכל חומר נפיץ או משתלחב להכנס לתוך המוסדה, המיכל או הכלי עד שתצונן המתכת במידה מספקת כדי מניעת כל סיכון שהחומר יהיה ניצת.
(5) המפקח הראשי רשאי לפטור בתעודת-אישור שבכתב — כחוך כפיפות לתנאים כל-שהם המפורטים בתעודת-האישור — ממילוי אחר דרישות כל-שהן מדרישותיהם של הסעיפים-הקטנים (3) ו-(4) בכל מקרה שבו נוכח לדעת כי המילוי אחרי הדרישות אינו נחזק או אינו מעשי.

דודיקיטור.

31.—(1) כל דודיקיטור, בין שהוא יחיד ובין שהוא אחד ממערכת דוודים —

(א) יחוברו אליו —

(1) שתוסם-בטחון נאות, להבדיל משתוסם-הפסקה כל-שהוא, שיכוונן באופן המונע את הפעלתו של הדוד בלחץ העולה על להץ-העבודה המורשה המכסימלי, והוא ייקבע בדוד במישרים, או בסמך לו — ככל האפשר מבחינה מעשית ;

(11) שתוסם-הפסקה נאות, שיחבר את הדוד אל צינור-הקיטור ;

(111) מדל-לחץ-קיטור נכון, שיחבר אל חלל-הקיטור ויהיה נראה על נקלה למטפל בדוד, ויסמן את לחץ הקיטור בדוד ; ועליו יצויין, בצבע ניכר, להץ-העבודה המכסימלי המורשה ;

(IV) מדמים אחד עשוי חומר שקוף, או בן טיפוס אחר שיאשרנו המפקח הראשי, כדי שיציין את מפלס המים בדוד ; ואם עשוי מדמים שפופרת-זכוכית ולחץ-העבודה בדוד עולה כרגיל על שלושה ק"ג לכל ס"מ מרובע, יצוייד מדמים מגן יעיל באופן שלא יפריע לקרוא את מד-המים ;

(V) מקום שהוא אחד משני דוודים או יותר, לוח שבו יצויין מספר מיחד שאפשר יהיה לראותו בנקל ; וכן

(ב) יצוייד באמצעי כדי להבר אליו מדל-לחץ למבחן ; וכן

(ג) אם אינו מוסק מבחון, יצוייד במגופת נתיכה נאותה או מכשיר-הזעקה יעיל למקרי שפלימים ;

בתנאי כי פסקת-משנה (11) של פסקה (א) מסעיף-קטן זה לא תחול על מחסכים, ופסקות-משנה (111), (IV) ר"ו (V) של פסקה (א), ופסקאות (ב) ר"ג) של סעיף-קטן זה לא תחולנה בין על מחסכים ובין על מחממי-יחר.

(2) לצרכי סעיף-קטן (1) לא יהיו רואים שסתום-מנוף כסתום-בטחון נאות, אלא אם קבע המשקלת על המנוף במצב הנכון.

(3) לא ייכנס אדם ולא ייצא בדודיקטור כל-שהוא, שהוא אחד ממערכת שני דודיקטור או יותר, אלא אם —

(א) נותקו כל המבואות, שדרכם עלולים להיכנס — אם לא ייעשה הדבר — קיטור או מים חמים אל הדוד מחלק אחר כל-שהוא של המערכת ;

(ב) יהיו כל השסתומים או הברזים השליטים על אותה כניסה סגורים ונעולים לבטח, ומקום שיש לו לדוד צינור-הפחה משותף עם דוד אחר או דוודים אחרים או צינור הנוביל אל כלי-הפחה משותף או בור-ניקוז משותף להפחה, יהיה שסתום-ההפחה או ברוי-ההפחה שעל כל דוד כזה מותקן באופן כזה שיהיה ניתן להיפתח רק במפתח שאי-אפשר לסלקו עד שיהיו השסתום או הברז סגורים, שהוא המפתח האחד המשמש אותה מערכת שסתומי-ההפחה או ברוי-ההפחה.

(4) כל חלק של כל דודיקטור יהיה בנוי בנייה טובה, עשוי מתומר בריא, חזק למדי ונקי מפגם בולט.

(5) כל דודיקטור על כל קבועותיו ותוספותיו יקויים כהלכה.

(6) כל דודיקטור על כל קבועותיו ותוספותיו ייבדקו בדיקה מעולה בידי מפקח על דוודים מורשה, לכלי-הפחות אחת לכל תקופת של ארבעה-עשר חודש, וכן לאחר תיקונים גדולים כל-שהם :

בתנאי שבמקרה מערכת-דוודים כל-שהיא, שתהיה משמשת — בתאריך חיקוקה של הפקודה הזאת — לצרכי תהליך הדורש הספקת-קיטור רצופה, ייבדק כל שסתום-הפסקה שבמערכת אשר אי-אפשר לבודדו מהקיטור הנמצא בלחץ, רק כדי אותה מידה, שתהיה מעשית לכא בידוד כזה, אולם נפקותו של תנאי זה תיפסק מיד עם היות הזדמנות מסתברת להתקנת מכשירים, שיאפשרו את בידוד השסתום כנ"ל, ומכל-מקום — כתום תקופת שלוש שנים מתאריך חיקוקה של הפקודה הזאת.

(7) כל בדיקה שתיערך בהתאם לדרישותיו של סעיף-קטן (6) תהיה — בראש ובראשונה — בדיקת הדוד כשהוא קר ולאחר שהוכנו לכך חלקיו הפנימי והחיצוני באופן שייקבע בכללים אשר יתקין המנהל, ובשנית — פרט למקרה מחסך או מחממי-יחר — בדיקה כשהדוד נתון בלחץ-קיטור רגיל, ושני חלקי הבדיקה יכולים להיערך בידי אנשים שונים : הבדיקה בלחץ-קיטור תיערך בהזדמנות הראשונה של העלאת-קיטור — לאחר בדיקת הדוד בהיותו קר — או בהקדם האפשרי לאחר-מכן, והאדם שיערוך את הבדיקה ידאג לכך, ששסתום-הבטחון יכוון באופן שיש בו כרי למנוע את הפעלתו של הדוד בלחץ גבוה מלחץ-העבודה המכסימלי המורשה.

(8) דיני-חשבון על תוצאות כל בדיקה כזאת, שיהיה ערוך בטופס אשר ייקבע בכללים הנ"ל ויכיל את הפרטים (לרבות לחץ-העבודה המכסימלי המורשה) שייקבעו באותם כללים, יצורף — בהקדם האפשרי מבחינה מעשית, ומכל-מקום במשך עשרים ושמונה ימים לאחר השלמת הבדיקה — לפנקס הכללי, והדין-החשבון יחתם בידי האדם שערך את הבדיקה.

לצרכי סעיף-קטן זה קביעותיו הבאות של סעיף זה, הנוגעות בדינים-והחשבונות על הבדיקות, יהיו רואים את בדיקת הדוד — כשהוא קר — ואת בדיקתו — כשהוא נתון בלחץ-קיטור — כבדיקות נפרדות.

(9) לא יילקח כל דודיקטור, שנמצא בשימוש קודם לכן, לשימוש בבית-חרושת — לראשונה באותו בית-חרושת — עד-אשר ייבדק ויימסר עליו דיני-חשבון בהתאם לסעיפים קטנים (6), (7) ו-(8) ; ולא ישמש כל דודיקטור, שנמצא בשימוש קודם לכן, בכל פעולות-

בנייה או עבודת-בנייה מכוונת שעליהן חלה הפקודה הזאת, עד-אשר ייבדק ויימסר עליו דינו-חשבון כנ"ל במשך תקופת ארבעה-עשר החודש הקודמת לכך; ולא יילקח כל דוד-קיטור חדש לשימוש, אלא-אם הושגה ממפקח-דוודים מורשה תעודת-אישור בכתב, הנקבת את לחץ-העבודה המכסימלי המורשה של הדוד והמרצה את טיב המבחנים, שבהם העמדו הדוד וקבועותיו, ותעודת-האישור תהיה מצוייה לביקורת, והדוד יהיה מסומן באופן המאפשר לזהותו כאותו דוד שאליו מתייחסת תעודת-האישור.

(10) מקום שהדין-החשבון על בדיקה כל-שהיא לפי סעיף זה נוקב תנאים להבטחת עבודה בטוחה בדוד-קיטור, לא ישמש דוד-הקיטור אלא בהתאם לאותם תנאים.

(11) המפקח המורשה על הדוודים, המוסר את הדין-החשבון על כל בדיקה לפי הסעיף הזה ישלח — במשך עשרים-ושמונה יום מהשלמת הבדיקה — למפקח על הגליל העתק של הדין-החשבון בכל כקרה שבו הופחת לחץ העבודה המכסימלי המורשה, או בכל מקרה שבו מעלה הבדיקה, כי אי-אפשר להוסיף להשתמש בדוד בבטיחות אלא-אם יבוצעו תיקונים מסויימים מיד או במשך תקופה נקובה, ואם לא ישלח המפקח המורשה על הדוודים העתק של הדין-החשבון, כנדרש בסעיף-הקטן הזה, יאשם בעבירה.

(12) אם יחדל הכפוף המורשה על הדוודים, העורך אותה בדיקה, מלערוך בדיקה מדוקדקת, כנדרש בסעיף זה, או יערוך דינו-חשבון כוזב או לקוי בכל פרט ממשי, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין עליה — לקנס של חמישים פונט או למאסר לשלושה חדשים, או לשני אותם ענשים כאחד.

(13) כל אדם הרוצה שתבוצע — לצרכי סעיף זה — בדיקת דוד-קיטור בידי כל מפקח על דוודים מורשה, שהוא פקיד הממשלה, וכל אדם הרוצה להשיג מאותו מפקח את תעודת-האישור הנזכרת בסעיף-קטן (9), ימסור הודעה למפקח הראשי, ולאחר שישלם אותו אדם את הדמים, שהנציב העליון במועצה עשוי לקבעם בצו, יורה המפקח הראשי אותו מפקח על דוודים מורשה לבצע את הבדיקה הנ"ל, או לבצע את המבחנים הדרושים לשם כחן תעודת-האישור הנ"ל, הכול לפי העניין.

(14) בחלק זה של הפקודה הזאת —

„לחץ-עבודה מכסימלי מורשה“ מובנו — במקרה דוד-קיטור חדש — הלחץ הנקוב בתעודת-האישור הנזכרת בסעיף-קטן (10), ובמקרה דוד-קיטור שנבדק בהתאם לקביעות סעיף זה — הלחץ הנקוב בדין-החשבון של הבדיקה האחרונה;

„מפקח מורשה על דוודים“ מובנו אדם (בין שהוא פקיד ממשלה ובין שאינו פקיד ממשלה), שהרשהו המפקח הראשי — בתעודת-אישור בכתב — לערוך בדיקות של דוד-קיטור בהתאם לסעיף הזה ולצרכיו, ולהוציא את תעודת-האישור, שעליה מרומז בסעיף-קטן (9).

(15) סעיף זה לא יחול על דוד כל-שהוא, המשמש במסילת-ברזל או נמל כל-שהוא—השייכים לממשלת פלשתינה (א"י) או המתנהלים על-ידיה — או בקשר אל אותם מסילת-ברזל או נמל, וכן הוא לא יחול על דוד של ספינה כל-שהיא.

מקבלי-קיטור
ומכילי-קיטור.

32—(1) כל מקבלי-קיטור, שלא נבנת ואינו מקויים באופן שיוכל לעמוד לבטח בלחץ-העבודה המכסימלי המורשה של דוד-הקיטור או בלחץ המכסימלי שאפשר להשיגו בצניור, המהבר את המקבל אל כל מקרה-הספקה אחר, יצוייד —

(א) בצמצם נאות או תשמיש אבטומטי נאות אחר, כדי למנוע את עליית הלחץ על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי; וכן

(ב) בשסתום-בטחון נאות שיכוונן באופן שינח לקיטור להיפלט מיד לכשיעבור הלחץ את גבול לחץ-העבודה המורשה המכסימלי, או בתשמיש נאות שיפסיק אבטומטית את הספקת הקיטור מיד לכשיעבור הלחץ את גבול לחץ-העבודה המורשה המכסימלי; וכן

(ג) במדל-לחץ-קיטור נכון, הצריך לציין את לחץ הקיטור במקבל; וכן

(ד) בשסתום הפסקה נאות; וכן

(ה) בטבלה המסומנת במספר מיוחד, שיהיה נראה לעין על-נקלה, להוציא את המקרים שבהם משמש רק מקבל אחד בלבד.

שסתום הבטחון ומד-הלחץ יותקנו על מקבלי-הקיטור או על צינור-ההפסקה — בין המקבל והצמצם או תשמיש אחר, המונע את העלייה על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי.

(2) לצורך קביעות כעיקף-קטן (1) — פרט לפסקה (ה) — אפשר לראות מערכת כלי-שהיא של מקבלים, שמספקים להם קיטור דרך צינור יחיד והם משמשים חלק ממכונה יחידה, כמקבל אחד, ולצורך קביעות הנ"ל — פרט לפסקות (ד) ו-(ה) — אפשר לראות כל מערכת אחרת של מקבלים, שמספקים להם קיטור דרך צינור יחיד — כמקבל אחד:

בתנאי שסעיף-קטן זה לא יחול על כל מערכת כזאת של מקבלים, אלא אם הותקנו הצמצם או תשמיש אחר, המונע את העלייה על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי, על הצינור היחיד הנ"ל.

(3) כל חלק של כל מקבלי-קיטור יהיה בנוי בנייה טובה, עשוי מחומר בריא, חזק למדי ונקי מפגם בולט.

(4) כל מקבלי-קיטור וקבועותיו יקוימו כהלכה ויבדקו בדיקה מעולה בידי מפקח על דוודים מורשה — במידה שתניח לעשות זאת בניית המקבל — לכל-הפחות אחת לכל תקופה של עשרים ושישה חדשים.

(5) דיני-חשבון על תוצאותיה של כל בדיקה כזאת, שיערך בטופס אשר יקבע אותו המנהל בכללים, ויכיל את הפרטים (לרבות פרטי לחץ-העבודה המורשה המכסימלי) שייקבעו כנ"ל, יצורף אל הפנקס הכללי, והדין-וההשכון יחתם בידי האדם שיערוך את הבדיקה.

(6) לא יקבלו לשימוש בבית-חרושת כלי-שהוא — לראשונה בבית-חרושת שהוא — שום מקבלי-קיטור, עד שיהיה נבדק ויוגש דיני-חשבון עליו בהתאם לכעפיים-קטנים (4) ו-(5); ובשום פעולת-בנייה או עבודת בנייה מכונאית, שעליהם חלה הפקודה הזאת, לא ישמש מקבלי-קיטור, שהשתמשו בו קודם לכן, אלא אם נבדק והוגש דיני-חשבון עליו כנ"ל, במשך התקופה הקודמת של עשרים-ושישה חדשים; ולא יקבלו לשימוש שום מקבלי-קיטור חדש, אלא אם-כן נתקבלה ממפקח מורשה על דוודים תעודת-אישור בכתב, הנוקבת את לחץ-העבודה המכסימלי המורשה של מקבלי-הקיטור, והמרצה את טיב המכחנים שבהם הועמדו מקבלי-הקיטור והקבועות, ותעודת-האישור תהייה מצויה לביקורת, ומקבלי-הקיטור יצויין באופן שאפשר יהיה לזהותו כמקבלי-הקיטור שבו נוגעת תעודת-האישור.

(7) אם יחדל המפקח המורשה על הדוודים, העורך בדיקה לצרכי הסעיף הזה, מלערוך בדיקה כדוקדקת כנדרש כסעיף הזה, או יחסר דיני-חשבון כוב או לקוי בכל פרט ממש, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין עליה — לקנס של המישים פונט או למאסר לשלושה חדשים, או לשני אותם ענשים כאחד.

(8) כל אדם הרוצה שתבוצע — לצרכי סעיף זה — בדיקת מקבלי-קיטור בידי כל מפקח על דוודים מורשה, שהוא פקיד ממשלה, ימסור הודעה למפקח הראשי, ולאחר שישלם אותו אדם את הרמים, שהנציב העליון במועצה עשוי לקבעם בצו, יורה המפקח הראשי אותו מפקח על דוודים מורשה לבצע את הבדיקה הנ"ל.

(9) כל מכילי-קיטור יקויים באופן שיבטיח כי היציאה תהיה פתוחה בכל זמן והפשיט ממחסום.

(10) בסעיף זה —

„להץ-עבודה מורשה מכסימלי“ מובנו — במקרה מקבלי-קיטור חדש — הלחץ שנקבחה בתעודת-האישור הנזכרת בסעיף-קטן (6), ובמקרה מקבלי-קיטור — שנבדק בהתאם לקביעות סעיף זה — הלחץ שניקב בדיני-החשבון על הבדיקה האחרונה;

„מכילי-קיטור“ מובנו כלי כלי-שהוא (להבדיל מצינור-קיטור או סילי-קיטור), הבנוי באופן שיש בו יציאה של קבע אל האוויר או לחלל שהלהץ בו אינו עולה על הלחץ האטמוספירי.

ודרכו עובר קיסור בלחץ אטמוספירי או בלחץ שהוא בקירוב, כדי להמם, להרתיח, לייבש, לאדות או לעם מטרה כיוצאת באלה ;

„מסקח על הזודים מורשה“ מובנו אדם (בין שהוא סקיד ממשלה ובין שאינו סקידה), שהושיהו המפקח הראשי בתעודת-אישור שבכתב, לערוך בדיקות של מקבלי-קיסור בהתאם לטעף זה ולצרכיו ולהוציא את תעודת-האישור הנזכרת בסעיף-קטן (6) ;

„מקבלי-קיסור“ מובנו כלי או ככשיר כלשהוא להבדיל מדוד-קיסור, מכיל-קיסור, צינור-קיסור או סליל-קיסור, או חלק ממניע ראשון, המשמש להכלת קיסור בלחץ גדול מהלחץ האטמוספירי.

33.—(1) כל מקבלי-אוויר —

מקבלי-אוויר.

(א) יצויין עליו באופן שיהיה ניכר ברור לעין לחץ-העבודה המורשה המכסימלי ; וכן
(ב) במקרה מקבל המחובר אל מוסדה לדחיסת אוויר — יהיה בנוי באופן שיעמוד לבטח בלחץ המכסימלי שאפשר להשיגו במדחס, או יצוייד בצמצם נאות או תשמיש נאות אחר, שימנע את העלייה על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי של המקבל ; וכן

(ג) יצוייד בשסתום-בטחון נאות, שיכוונן כדי-כך שיניח לאוויר להיפלט מיד לכשיעלה הלחץ על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי ; וכן

(ד) יצוייד במדלחץ נכון, שיצויין את הלחץ במקבל ; וכן

(ה) יצוייד בתשמיש נאות להוצאת נזולים מן המקבל עד תומם ; וכן

(ו) יותקנו בו כוזה, נקביד או אמצעי אחר שיניחו לנקות את חלקו הפנימי ניקוי מעולה ; וכן

(ז) במקרה שמשמשים בבית-חרושת יותר ממקבל אחד, יצויין בציון מיוחד, שאפשר יהיה לראותו על-גנקה.

(2) לצורך קביעות סעיף-קטן (1) הנוגעות בשסתומי-בטחון ומדיל-לחץ, ינהגו בכל מערכת של מקבלי-אוויר, שמספקים להם אוויר דרך צינור יחיד, כמקבל אחד ;

בתנאי כי במקרה שדרוש לציידים בצמצם נאות או בתשמיש נאות אחר, כדי למנוע את העלייה על לחץ-העבודה המורשה המכסימלי, לא יחול סעיף-קטן זה, אלא אם יותקן הצמצם או התשמיש על הצינור היחיד הנ"ל.

(3) כל מקבל אוויר וקבועותיו יהיו בנויים בנייה בריאה ויקויימו כהלכה.

(4) כל מקבלי-אוויר ינוקה ויבדק ניקוי ובדיקה מעולים לכל-הפחות אחת לכל תקופה של עשרים ושישה חודש, מתוך כפיפות לתנאים הבאים להלן בסעיף-קטן זה :
בתנאי כי —

(1) במקרה מקבלי-אוויר הבנוי בנייה נגודה מוצקת —

(א) יהיה האדם העורך כל בדיקה כזאת רשאי לתת תעודת-אישור בכתב, שתקיוב תקופה, אשר תעלה על עשרים ושישה חודש, אך לא תעלה על ארבע שנים, ובהמשכה צריך יהיה לערוך את הבדיקה הבאה ; וכן

(ב) אם הוא בנוי באופן שאי-אפשר לערוך בדיקה מעולה של שטחו הפנימי, יבוצע מבחן הידרבלי נאות של המקבל, במקום הבדיקה הפנימית ; וכן

(11) בכל פעולת-בנייה, או עבודת-בנייה מכוונאת, שעליהן חלה הפקודה הזאת, לא ישמש כל מקבלי-אוויר, אלא אם נבדק ונמסר עליו דיין-יחשבון בדתאם לקביעותיו של סעיף-קטן זה, במשך התקופה הקודמת של עשרים ושישה חודש, או אותה תקופה קדמת, שלא תעלה על ארבע שנים, אשר תהיה נקובה לפי תנאי (1) (א) לסעיף-קטן זה.

כל בדיקה ומבחן כאלה ייערכו בידי מפקח על דוורים מורשה, ולפנסק הכללי יצורף דיין והשבון על כל בדיקה ומבחן כאלה, אשר ייערך בטופס, שנקבע בכללים שהתקין המנהל לפי כעף זה, ויכיל את הפורשים (לרבות- פרטי לחץ-העבודה המורשה המכסימלי), שנקבעו כנ"ל, והדין-והחשבון יחתם בידי האדם שערך את הבדיקה או את המבחן.

(5) לא יתקבל לשימוש שום מקבל-אוויר חדש, אלא אם תתקבל ממפקח מורשה על דוודים תעודת-אישור בכתב, הנוקבת את הלחץ-העבודה המכסימלי המורשה של מקבל-האוויר, המרצה את טיב המבחנים שבהם הועמדו מקבל-האוויר והקבועות, ותעודת-האישור תהיה מצויה לביקורת, ומקבל-האוויר יצויין באופן שאפשר יהיה לוותרו כמקבל-האוויר שבו נוגעת תעודת-האישור.

(6) אם יחדל המפקח המורשה על הדוודים, העורך בדיקה לצרכי הסעיף הזה, מלערוך בדיקה מדוקדקת, כנדרש בסעיף הזה, או ימסור דיין-וחשבון כווב או לקוי בכל פרט ממשי, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין עליה — לקנס של חמישים פונט או למאסר לשלושה חדשים, או לשני אותם ענשים כאחד.

(7) כל אדם הרוצה שתבוצע — לצרכי סעיף זה — בדיקת מקבל-אוויר בידי כל מפקח מורשה על דוודים, שהוא פקיד ממשלה, ימסור הודעה למפקח הראשי, ולאחר שישלם אותו אדם את הדמים, שהנציב העליון במועצה עשוי לקבעם בצו, יורה המפקח הראשי אותו מפקח מורשה על דוודים לערוך את הבדיקה הנ"ל.

(8) בסעיף זה —

„לחץ עבודה מכסימלי מורשה“ מובנו — במקרה מקבל-אוויר חדש — הלחץ שנקבהו בתעודת-האישור הנזכרת בסעיף-קטן (5), ובמקרה מקבל-קיטור שנבדק בהתאם לקביי-עותיו של הסעיף הזה — הלחץ שנקבהו בדין-וחשבון של הבדיקה האחרונה ;
„מקבל-אוויר“ מובנו —

(א) כל כלי (להבדיל מצינור או סליל, או אבור, קבוע או חלק של מדחס) להכלת אוויר דחוס, המחובר אל מוסדה לדחיסת אוויר ; או

(ב) כל כלי, קבוע במקומו, להכלת אוויר דחוס או גאזי-פליטה דחוסים, והמשמש להתנעת מכונה של בעירה פנימית ; או

(ג) כל כלי, קבוע במקומו או מיטלטל (להבדיל מחלק של אקדח-ריסוס), המשמש לצרכי ריסוס כל צבע, לכה או חומר כיצא בהם באמצעות אוויר דחוס ;

(ד) כל כלי שבו מוחסן שמן והוא מוצא משם בכוח אוויר דחוס ;

בתנאי כי קביעותיה של פסקה (ה) של סעיף-קטן (1) לא תחולנה על כל כלי כזה, מן הנזכרים בפסקה (ג) או בפסקה (ד) של ההגדרה הזאת ;

„מפקח מורשה על דוודים“ מובנו אדם (בין שהוא פקיד ממשלה ובין שאינו פקיד ממשלה) שהרשהו המפקח הראשי, בתעודת-אישור בכתב, לערוך בדיקות ומבחנים של מקבלי-אוויר בהתאם לסעיף הזה ולצרכיו ולהוציא את תעודת-האישור שעליה מרמו בסעיף-קטן (5).

(9) סעיף זה לא יחול על כל מקבל-אוויר שמשתמשים בו במסילת-ברזל או נמל כל-שהם, השייכים לממשלה או מתנהלים בידי הממשלה, או בקשר אליהם, או על מקבל-אוויר בספינה כל-שהיא.

34. המפקח הראשי רשאי להוציא מכלל קביעה כל-שהיא מקביעות הסעיפים 31, 32 ו-33 — בתעודת-אישור שתתפרסם בעיתון — כל מין או טיפוס של דוד-קיטור מקבל-קיטור, מכיל-קיטור או מקבל-אוויר שהוא סבור בהם כי מבחינה מסתברת אין להטיל עליהם אותה קביעה. כל הוצאה כזאת מן הכלל יכולה להיות ללא תנאים או כפופה לאותם תנאים שייכללו בתעודת-האישור.

35.—(1) המפקח על הגליל יגרום לבדיקתו של כל בית-חרושת שעליו חל סעיף זה, ולכשיווכח כי בבית-החרושת מותקנים אותם אמצעי-המלטות שבביל העובדים בו במקרה שריפה העשויים להיות דרושים מבחינה מסתברת במסיבות כל מקרה, יתן — בגין בית-החרושת — תעודת-אישור תעידה כנ"ל. אם משתמשים כבבית-החרושת במקום כל-שהוא, שבגינו אין תעודת-אישור כזאת עומדת בחקפה, יאשם המחזיק בו בעבירה, ויהיה צפוי — לכשיתחייב בדין — לקנס של חמישים פונט או למאסר של שלושה חדשים או לאותם שני

יוצאים מכאן
דודי-קיטור, מכילי-
קיטור, מכילי-קיטור
ומקבלי-אוויר.

אמצעי-המלטות
במקרה שריפה.

ענשים כאחד, ולקנס נוסף של המישה פונטים או למאסר נוסף לשבעה ימים או לשני אותם ענשים כאחד בעד כל יום שבו נמשכת העבירה.

כל תעודת־אישור כזאת — תיקוב בדיוק ובמפורט את אמצעי־ההימלטות שהותקנו, ותכלול פרטים על המספר הסכסמלי של בני־האדם המועברים או שאומרים להעבירם בבית־החרושת בכללו, ואם ימצא המפקח את הדבר לנכון — בכל חלק מסויים של בית־החרושת, וכן פרטים על כל חומר נפץ או קל להשתלחב, המוחסן שם, או שמשמשים בו שם, ועל שאר עניינים שמביאים אותם בחשבון בשעת הענקת תעודת־האישור. בעל בית־החרושת יצרף את התעודה לפנקס הכללי.

(2) כל אמצעי־ההימלטות הנקובים בתעודת־האישור כנ"ל, יקוימו כהלכה, כשהם חפשיים ממחסום.

(3) במקרה בית־חרושת כל־שהוא, שנבנה — או שנהפך לשמש — כבית־חרושת לפני שהתחיל סעיף זה פועל, לא יהיו רואים את הדבר כעבירה לפי סעיף זה, אם ישמש בית־החרושת במשך תקופה כל־שהיא העשוייה לעבור בין התחלת פעולתו של סעיף זה ובין הזמן שבו יעניק או יסרב מהעניק המפקח על הגליל תעודת־אישור, לאחר בדיקת בית־החרושת מבחינתו של סעיף זה; ואם יסרב המפקח על הגליל להעניק תעודת־אישור בגין בית־החרושת, אלא־אם ייעשו בו שינויים, לא יהיו רואים את הדבר כעבירה כזאת, כל זמן שמבצעים את השינויים בהתאם לדרישות המפקח על הגליל.

(4) אם לאחר שהוענקה תעודת־אישור לפי סעיף זה, אומרים לבצע בבית־החרושת הרהבה חשובה כל־שהיא או שינוי־בניה חשוב כל־שהוא, או להגדיל במידה ניכרת את מספר בני־האדם המועברים בבית־החרושת או בכל חלק ממנו, שניקב בתעודת־האישור או להתחיל להחסין או להשתמש שם בחמרים נפיצים או קלים להשתלחב, או להגדיל שם במידה ניכרת את מידת החסנתם או שימושם של חמרים נפיצים או קלים להשתלחב, ימסור המחזיק בבית־החרושת הודעה בכתב למפקח על הגליל על הכוונה הנ"ל.

(5) אם לאחר שקיבל המפקח על הגליל את ההודעה הנזכרת בסעיף־קטן (4), הוא סבור כי תנאי־ההימלטות הקיימים בלתי־מספיקים, יהיה רשאי לדרוש — בהודעה שבכתב — מאת המחזיק בבית־החרושת לבצע אותם שינויים ובמשך אותה תקופה, שיהיו נקובים בהודעה.

(6) המחזיק בבית־החרושת יבצע — במשך התקופה שתהיה נקובה בהודעה כל־שהיא של המפקח על הגליל לפי סעיף־קטן (5) — כל שינויים הנדרשים בהודעה, ולכשיבוצעו, כדי כדי הנחת־דעתו של המפקח על הגליל, יתן הלה את תעודת־האישור או יתן תעודת־אישור חדשה; ואם לא יבוצעו השינויים כנ"ל, יבטל המפקח על הגליל את תעודת־האישור בלי לפגוע על־ידי־כך בזכותו לנקוט במשא־ומתן משפטי אחר.

(7) אם המחזיק בבית־החרושת כל־שהוא מוצא עצמו מקופח לרגל כירובו של המפקח על הגליל להעניק תעודת־אישור לפי סעיף זה, או לרגל דרישתו של המפקח על הגליל לפי סעיף זה לבצע כל שינויים בבית־החרושת, או לרגל ביטול תעודת־האישור, יהיה רשאי להגיש — במשך עשרים־ואחד יום למן חיום שבו תימסר לו ההודעה על הסירוב, הדרישה או הביטול — ערעור לבית־משפט שלום, ועד ההכרעה הסופית בערעור (לרבות כל ערעור שאפשר יהיה להגישו לפי קביעות סעיף 94 על החלטתו של בית־המשפט ההוא) לא יהיו רואים את הדבר כעבירה על סעיף זה, אם ישמש המקום, שהערעור נוגע בו, כבית־חרושת ללא תעודת־אישור בעלת־תוקף שתחול עליו; והכרעתו של בית־משפט השלום, או — מקום שהוגש ערעור על הכרעתו של בית־המשפט ההוא — הכרעתו של בית־המשפט המחוזי, תהיה מחייבת את המחזיק בבית־החרושת ואת המפקח על הגליל.

(8) אם נראה לו למפקח כי תנאי־ההימלטות במקרה של אש בבית־חרושת כל־שהוא, שעליו חל סעיף זה, הם מסוכנים כל־כך, עדיכי אין להשתמש בבית־החרושת או בכל חלק מהלקיו, או שאין להשתמש בהם לתהליך או עבודה מיוחדים, עד שינקטו באמצעים להעביר את הסכנה רשאי הוא — במקום למסור הודעה למחזיק בבית־החרושת לפי קביעות סעיף־קטן

(5) — להגיש תלונה לבית־משפט־השלום, ולאחר שיווכח בית־המשפט באמיתות הדברים הנ"ל, יהיה בית־המשפט רשאי לאסור בצו את השימוש בבית־החרושת או בחלק מחלקיו או את השימוש בו לתהליך או לעבודה המיוחדים, עד שתבוצענה אותן עבודות, שתהיינה דרושות — לדעת בית־המשפט, כדי להעביר את הסכנה.

משובצו כל עבודות מתוקף צו כנ"ל, יתקן המפקח על הגליל תעודת־אישור כל־שהיא שיש לה תוקף לפי סעיף זה בגין אורו בית־חרושת, או יוציא תעודת־אישור חדשה, כפי שיחייב העניין.

(9) אם משתמשים בבית־חרושת או בחלק מבית־חרושת מתוך הפרת צו של בית־משפט שלום, שניתן לפי קביעותיו של כעיקר־קטן (8), יאשם המחזיק ובבית־החרושת בעבירה, ויהיה צפוי, לכשיחייב עליה בריון, לקנס של נאה פונטים או למאסר של שלושה חדשים, או לשני ענשים אלה כאחד ולקנס נוסף של המישה פונטים, או לכאסר נוסף לשבעה ימים או לשני ענשים אלה כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

(10) סעיף זה על כל בית־חרושת —

(א) שמועבדים בו יותר מעשרים בני־אדם; או

(ב) הנבנה או הנהפך והולך לשמש כבית־חרושת בתאריך חקוקה של הפקודה הזאת או שייבנה או שייהפך כנ"ל לאחר אותו תאריך, ובו מועבדים יותר מעשרה בני־אדם באותו בניין בקומה כל־שהיא, שמעל לקומת־הקרקע של הבניין; או

(ג) שבנייתו נשלמה לפני חקוקה של הפקודה הזאת, ובו מועבדים יותר מעשרה בני־אדם באותו בניין מעל לקומה הראשונה של הבניין, או למעלה משישה מטרים מעל למפלס הקרקע; או

(ד) שבו או מתחתיו מחסינים חמרים נפיצים או קלים להשתלהב, או משתמשים בהם.

36.—(1) המנהל רשאי להתקין כללים בדבר אמצעי־הימלטות במקרה שריפה שיהיו מיתקנים בבית־חרושת או בכל סוג או מין של בית־חרושת.

כללים בדבר אמצעי הימלטות במקרה שריפה.

(2) אם ניתנה תעודת־אישור לפי סעיף 35 — בגין בית־חרושת, היא אינה מתאימה לכללים, שהותקנו לפי סעיף זה, ימסור המפקח על הגליל למחזיק בבית־החרושת הודעה הדורשת ממנו לבצע — במשך תקופה נקובה בהודעה — אותם שינויים שיהיו נחוצים — לדעת המפקח על הגליל — כדי לתאם את בית־החרושת לכללים, וקביעות סעיף 35 ההולגה על כל הודעה כזאת כדרך שהן חלות על הודעתו של המפקח על הגליל לפי הסעיף ההוא.

37.—(1) כל־זמן שנמצא אדם כל־שהוא בתחומי בית־חרושת לרגל עבודה או ארוחת, לא תינעלנה דלתות בית־החרושת ודלתות כל חדר מחדריו שבו נמצא האדם, וכל דלתות המשמשות — לבני־האדם המועבדים בבית־החרושת — אמצעי יציאה מכל בניין או מכל גדידה אשר בהם נמצא בית־החרושת, ולא תיסגרנה באופן שאי־אפשר יהיה לפתחן מכפנים בנקל ומיד.

קביעות בטיחות במקרה שריפה.

(2) כל דלתות, הנפתחות אל כל חדר־מדרגות או מסדרון מכל חדר, שבו מועבדים יותר מעשרה בני־אדם, ובמקרה כל בית־חרושת שנבנה, או שהפך לשמש בית־חרושת, לאחר התחלת פעולתו של סעיף זה — כל שאר דלתות, המשמשות אמצעי־יציאה מבית־החרושת לבני־האדם המועבדים בו, תיבנינה כך שתיפתחנה החוצה, אלא־אם תהיינה דלתות נגרות.

(3) בכל בית־חרושת, שנבנה — או שהפך לשמש בית־חרושת — לפני התחלת פעולתו של סעיף זה ובו מועבדים יותר מעשרה בני־אדם באותו בניין מעל לקומת־הקרקע, יהיה כל דלת, שאין מחזיקים אותה פתוחה בקביעות והיא נמצאת לרגלי מערכת־מדרגות ומשמשת אמצעי־יציאה מהבניין, בנוייה כך שתיפתח החוצה, אלא־אם תהיה דלת נגרות.

(4) כל דרך מדלה או דרך מעלית שבתוך בניין, אשר נבנה לאחר התחלת פעולתו של סעיף זה, תגודר כולה — מתוך כפיפות לקביעות הבאות — בהמרים עומדים בפני אש.

ובכל אמצעי הגישה אל המדלה או המעלית תיקבענה דלתות מתמרים עומדים בפני אש :
בתנאי שכל דרך מדלה או דרך מעלית כזאת תגודר רק במרומיה בלבד בחומר כל-שהוא
הכלה על נקלה באש או יותקן במרומיה מאוור.

(5) המפקח הראשי רשאי לפטור — בתעודת-אישור שבכתב — מתוך כפיפות לכל
תנאים שיהיו נקובים בתעודת-האישור — מלמלא אחר דרישות כל-שהן של סעיף-קטן (4),
בכל מקרה שיווכח לדעת כי מילוי אחר אותן דרישות אינו נאות או אינו רצוי.

(6) כל חלון, דלת או מוצא אחר, המשמשים אמצעי-הימלטות במקרה שריפה או אמצעי-
גישה אל האחוזנים, להבדיל מאמצעי-היציאה הרגילים, יסומנו בצורה מיוחדת וניכרת לעין
בהודעה שתידפס באותיות אדומות בגודל מספיק.

(7) מקום שבבית-הרושת כל-שהוא מועבדים יותר מעשרים בני-אדם באותו בניין או
מקום שמוחסנים או משמשים בכל בניין אשר בו מועבדים בני-אדם, חמרים נפיצים
או קלים להשתלהב, יותקן מתקן יעיל למתן הזהרה במקרה שריפה, שיהיה קולו נשמע
בבירור בכל הבניין כולו.

(8) תכולת כל חדר, שבו מועבדים בני-אדם, תסודר או תיערך באופן שתניח לכל המועבדים
בחדר מעבר חפשי אל אמצעי-הימלטות במקרה שריפה.

38. מקום שמועבדים בבית-הרושת כל-שהוא יותר מעשרים בני-אדם באותו בניין, מעל,
לקומה הראשונה או יותר משישה מטרים מעל לקומת-הקרקע, או מקום שמוחסנים או
משמשים בכל בניין, שבו מועבדים בני-אדם, חמרים נפיצים או קלים להשתלהב, יינקטו
אמצעים יעילים כדי להבטיח כי כל המועבדים מכירים יפה את אמצעי-הימלטות במקרה
שריפה, ויודעים את השימוש בהם ואת השגרה שלפיה יש לנהוג במקרה שריפה.

הוראה על השימוש
באמצעי-הימלטות
במקרה שריפה.

כוחו של בית-משפט
ליתן צווים בדבר
תנאים ונהנים
(נו"ן שוואית ;
ה"א קמוצה)
מסוכנים.

39.— (1) אם נוכח בית-משפט שלום לדעת, לפי תלונתו של מפקח —

(א) כי כל חלק של הדרכים, המפעל, המכונות או המוסדה המשמשים בבית-הרושת הוא
במצב כזה, או נבנה או הושם באופן כזה, שאין להשתמש בו בלא סיכון של חבלת-גוף ; או
(ב) כי בבית-הרושת כל-שהוא מתנהלים כל תהליך או עבודה או כי נעשה (שי"ן סגולה)
או נעשה (שי"ן קמוצה) בו דבר-מה באופן המביא לידי סיכון של חבלת-גוף,
חייב בית-המשפט

(1) לאסור — בצו — את השימוש באותו חלק של הדרכים, המפעל, המכונות או
המוסדה, או, אם הדבר ניתן לתיקון או לשינוי, לאסור את השימוש בו עד שיתוקן
או ישונה כהלכה ; או

(11) לדרוש — בצו — מאת המחזיק בבית-הרושת, שינקוט באותם אמצעים, שיהיו
עשויים להינקב בצו, לתקונת הסכנה שעליה מתלוננים,
הכול לפי שחייב העניין.

(2) מקום שמוגשת או הוגשה תלונה לפי סעיף-קטן (1), רשאי בית-המשפט לתת —
לפי בקשת המפקח כשהוא לעצמו, ולאחר קבלת הוכחות כי השימוש בכל חלק כזה של
דרכים, מפעלים, מכונות או מוסדה, או — כפי שחייב העניין — השימוש בכל תהליך
או עבודה, או עשיית דבר-מה באופן הנ"ל, כרוכה בסיכון ממשמש ובא של חבלת-גוף
רצינית — צרביניים שיאסור, בין לחלוטים ובין מתוך כפיפות לתנאים, את השימוש
בחלק הנ"ל או בתהליך או בעבודה הנ"ל או את עשייתו של הדבר הנ"ל עד שתודמן
ההזדמנות המוקדמת ביותר לשמוע את התלונה ולהחליט עליה.

(3) במקרה הפרת צו של בית-משפט שלום, שניתן לפי סעיף-קטן (1), או צרביניים
של בית-משפט שלום, שניתן לפי סעיף-קטן (2), בדבר בית-הרושת, יאשם המחזיק בו
בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על כך — לקנס של מאה פונטים או למאסר של
שלושה חדשים או לאותם שני ענשים כאחד, ולקנס נוסף של חמשה פונטים, או למאסר
נוסף לשבעה ימים, או לאותם שני ענשים נוספים. כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

40.—(1) בית-משפט שלום רשאי — לפי תלונתו של מפקח, ולאחר שיווכח לדעת כי בית-הרושת כל-שהוא, או חלק, כל-שהוא מבית-הרושת, נמצא במצב כזה, ששום תהליך או עבודה הנערכים בו אינם יכולים להיערך כנ"ל ללא סיכון של חבלת-גוף — לאסור בצו את השימוש בו לצורך אותו תהליך או אותה עבודה, עד שתבוצעה אותן עבודות, הנחוצות — לדעת בית-המשפט — כדי להעביר את הסכנה.

כוח בית-משפט
לתת צווים בדבר
בית-הרושת מסוכן.

(2) נערכים תהליך או עבודה כל-שהם בבית-הרושת, או בחלק של בית-הרושת, מתוך הפרת צו של בית-משפט שלום, שניתן לפי סעיף-קטן (1), יאשם המחזיק בבית-הרושת בעבירה, ויהיה צפוי — לכשתחייב דין עליה — לקנס של מאה פונטים או למאסר של שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד, ולקנס נוסף של חמישה פונטים, או למאסר נוסף לשבעה ימים או אותם שני ענשים נוספים כאחד, על כל יום שבו נמשכת העבירה.

חלק ה' — שלום העובדים (קביעות כלליות).

41.—(1) בנקודות נאותות, שאליהן יש גישה נוחה לכל בני-האדם המועבדים, תותקן ותקויים הספקה מספקת של מיישתייה בריאים מצינור ראשי רבים או מקור אחר כל-שהוא, שיאשר אותו בכתב הרופא הממשלתי אשר על הגפה, שבה נמצא בית-הרושת.

הספקת מיישתייה.

(2) מיישתייה, המוספקים ממקור שלא צוייד בצינורות וכיו"ב, יהיו נתונים בכלים נאותים ויחודשו לפחות מדי יום ביומו, וכן ינקטו כל האמצעים המעשיים, כדי לשמור את המים והכלים מפני לכלוך; ומי שתייה שסופקו — בין ממקור שצוייד כנ"ל ובין ממקור שלא צוייד כנ"ל — יסומנו, באותם מקרים שירדה זאת המפקח על הגליל, באופן ברור „מיישתייה“.

(3) פרט לכשהמים מוספקים בקילוח עולה שממנו נוח להם לבני-אדם מועבדים לשתות, יוכנו בכל נקודת-הספקה כוס נאותה אחת או כלי-שתייה נאות אחד, או יותר מאחד ותניתן אפשרות לשטפם במיישתייה.

42.—(1) יותקנו ויקויימו אפשרויות רחצה מספיקות ונאותות לשימושם של בני-אדם מועבדים, ובכלל אלה סבון ומגבות נקיות או אמצעים נאותים אחרים להתנקות או להסתבג, ותסודר גישה נוחה אל האפשרויות הנ"ל והן תקויימנה במצב של נקיין וסדר.

אפשרויות רחצה.

(2) המפקח הראשי רשאי לפטור — בתעודת-אישור שבכתב — מדרישה כל-שהיא מדרישות סעיף-קטן (1) כל בית-הרושת שבו תהיה — לדעתו — הטלת דרישה זו בלתי-מסתברת, אם מפני הקושי להשיג הספקת-מים מספקת, או מפני צרות המקום ומציאותם הנוחה של אפשרויות-רחצה מספיקות ונאותות באופן אחר, או לרגל מסיבות מיוחדות אחרות שתהיינה נקובות בתעודת-האישור.

(3) סעיף זה יקבל תוקף ביום העשרים ותשעה לחודש ינואר, 1949:

בתנאי שלגבי בני-אדם המועבדים בתהליך כל-שהוא, שבו משמשים עופרת, זרניך או חומר מרעיל אחר כל-שהוא, יקבל סעיף זה תוקף עם תחילת תקפה של הפקודה הזאת.

43.—(1) יותקן ויקויים — לשימושם של בני-אדם מועבדים — מקום מספיק ונאות לבגדים שאין לובשים אותם במשך שעות-העבודה; ויערכו אותם סידורים, שיהיו מעשיים במידה מסתברת, כדי לייבש אותם בגדים.

מקום לבגדים.

(2) המפקח הראשי רשאי לפטור — בתעודת-אישור שבכתב — מדרישה כל-שהיא מדרישות סעיף-קטן (1) כל בית-הרושת שבו תהיה — לדעתו — הטלת דרישה זו בלתי-מסתברת, אם לפני צרות המקום או לרגל מסיבות מיוחדות אחרות שתהיינה נקובות בתעודת-האישור.

44. תותקנה ותקויימנה — לשימושן של כל מועבדות, שעבודתן נעשית בעמידה — אפשרויות-ישיבה נאותות, שתספקנה כדי לאפשר להן לנצל כל הזדמנויות-נופש העשויות להזדמן להן במהלך עבודתן.

אפשרויות ישיבה.

45.—(1) יותקן ויקויים — באופן שאפשר לגשת אליו על נקלה — ארגו או ארון לעזרה ראשונה, שאח הסטאנדארד להם יקבע המנהל בצו; ומקום שמועבדים יותר ממאה והמישים בני־אדם, יורקנו ויקוימו ארגו או ארון נוספים על כל מאה והמישים בני־אדם נוספים.

לצרכי קביעה זו יהיו רואים את מספר המועבדים הגדול ביותר בזמן כל־שהוא בבית־חרושת כמספר המועבדים בו, וכל חלק ממאה והמישים יחושב ככאה והמישים. מקום שבני־האדם המועבדים עובדים במשמרות, יהיה חישוב מספר המועבדים לפי המספר הגדול ביותר של בני־האדם העובדים בזמן כל־שהוא.

(2) אין להחזיק בארגו או בארון לעזרה ראשונה אלא תשישים או צרכים של עזרה ראשונה.

(3) כל ארגו או ארון לעזרה ראשונה יימסרו לפקודתו של אדם אחראי, שיאומן בכתן עזרה ראשונה, במקרה בית־חרושת שמועבדים בו יותר מחמישים איש, והממונה על הארגו או הארון יהיה מצוי תמיד במשך שעות העבודה, ואפשר יהיה להשיגו על נקלה. בכל חדר־עבודה תוצג הודעה המציינת את שמו של הממונה על הארגו או הארון לעזרה ראשונה שהוכנו לאותו חדר.

(4) אם הותקן בבית־חרושת חדר לעזרה ראשונה ונערכו סידורים להבטחת טיפול מידי — באותו מקום — בכל חבלות העשויות לארע בבית־החרושת, רשאי המפקח הראשי לפטור — בתעודת־אישור שבכתב — את בית־החרושת מדרישות סעיף זה כדי אותה מידה ומתוך כפיפות לאותם תנאים שיהיה עשוי לנקוב אותם בתעודת־האישור.

כללים בדבר
שלום העובדים.

46.—(1) מקום שמתלבן למנהל כי מפני תנאיה ומסיבותיה של עבודה, או לרגל טיב והליכים הנערכים, יש צורך בקביעת קביעה על עניינים כל־שהם מהעניינים שעליהם חל סעיף זה, לשם הבטחת שלומם של בני־האדם המועבדים או סוג כל־שהוא מהם, יהיה רשאי להתקין כללים, שידרשו לנקוט באותם אמצעים מסתברים בקשר אל־כך, שיהיה עשוי לנקוב אותם בכללם, בין שיהיו נוספים על כל קביעות מקביעותיו הקודמות של חלק זה מן הפקודה הזאת, בין שיבואו במקומן, ובין שיהיו מרחיבים או משנים אותן.

(2) סעיף זה יחול על העניינים, שבהם דנות הקביעות הקודמות של חלק זה מן הפקודה הזאת; על סידורים להכנסת ארוחות, חימום ואכילתן; על הספקת בגדי מגן; על סידורי חדרי עזרה־ראשונה ועזרה ראשונה; על הספקת מקומות ישיבה בחדרי עבודה והשימוש בהם; על חדרי־נופש; ועל סידורים להשגחה על בני־אדם מועבדים.

(3) סעיף זה לא יחול על בית־חרושת, שבני האדם היחידים המועבדים בהם הם בני־אדם המשפחה הגרים שם.

(4) כללים לפי סעיף זה יהיו מרומזים בפקודה הזאת בשם „כללים בדבר שלום העובדים“, וכל כללים כאלה —

(א) אפשר להתקנם בגין בית־חרושת מיוחד או בגין בית־חרושת של סוג או מין כל־שהם;

(ב) יכולים להיות מותנים — ביחס לדרישות מיוחדות — בהגשת בקשה, עלידי מספר או מתכונת, שיהיו נקובים בכללים, ממספר בני־האדם המועבדים, הנוגעים בדבר, ולקבוע את האופן שבו יש לברר את דעתם של בני־האדם המועבדים בעניין זה;

(ג) לקבוע קביעות בדבר שיתוף בני־האדם המועבדים הנוגעים בדבר, בהנהלת הסידורים, המקום או אפשרויות אחרות שנקבעו עליהן קביעת, בכל מקרה שהמועבדים תורמים חלק מההוצאות; אולם לא תידרש מבני־האדם המועבדים בכל בית־חרושת, כל תרומה, אלא לשם המצאת דברים מהנים נוספים או מיוחדים שלדעת המנהל אין לדרוש מהחינה מסמכת כי יספק המעביד לבדו, ואלא אם יסכימו לכך לפחות שני־שלישים ממספר בני־האדם המועבדים באותו בית־חרושת, שהדברים נוגעים אליהם, לאחר שתבורר דעתם על־כך באופן שנקבע לשם זה.

(5) כללים בדבר שלום העובדים יוכלו להטיל חובות על בעלי בית-חרושת, ובמידה שהדבר נוגע לשימוש באפשרויות כלשהן שהותקנו — על בני-אדם מועבדים.

(6) המנהל רשאי להרחיב — בכללים — את העניינים שעליהם חל סעיף זה, עד-כדי שיכללו עניינים אחרים הנוגעים בשלום בני-אדם מועבדים או בשלום כל סוג מהם.

ח ל ק ו' — בריאותם, בטיחותם ושלומם של העובדים

(קביעות וכללים מיוחדים).

47.—(1) בכל בית-חרושת, שבו עולים — לרגל תהליך כלשהוא הנערך בו — אבק או אדים או סיגים כלשהם אחרים שמבחינת טיבם ומידתם עלולים הם להזיק את בני-האדם המועבדים או לפגוע בהם, או שבו עולה כל כמות ניכרת של אבק מכל מין שהוא, יינקטו כל האמצעים האפשריים מבחינה מעשית כדי להגן על בני-האדם המועבדים מפני שאיפת האבק או האדים או הסיגים האחרים, וכדי למנוע את הצטברותם בכל חדר-עבודה; ובמיוחד יותקנו ויקיימו — כל-מקום שטיב התהליך מאפשר זאת וקרוב ככל האפשר לנקודת מקורם של האבק, האדים או הסיגים האחרים — תשמישי פליטה, על-מנת למנוע את חדירתם לאוויר של חדר עבודה כלשהוא.

סילוק אבק או אדים.

(2) לא תשמש כל מכונה ניחת של בעירה פנימית, אלא אם —

(א) יותקנו סידורים להוצאת הגאזים הנפלטים אל מקום פתוח לכיפת השמים; וכן

(ב) תהיה המכונה — פרט לכשמשמשים בה במבחן — מובדלת בחיץ מכל חדר-עבודה או חלק מחדר-עבודה, שבו מועבדים בני-אדם, שאינם משמשים את המכונה, באופן שימנע את חדירתם של כל אדים מזיקים העולים מן המכונה אל אווירו של החדר או חלק מן החדר.

48.—(1) מקום שמשמשים בכל חדר בעופרת, זרניך או חומר מרעיל אחר, באופן המעלה אבק או אדים כלשהם, לא יורשה אדם לטעום ממאכל או משקה באותו חדר, או להישאר באותו חדר במשך ההפסקות שתינתנה לו לארוחות או למנוחה, פרט להפסקות שתינתנה בהמשך עבודה רצופה.

ארוחות במלאכות מסוכנות מסויימים.

(2) מקום שנערך בחדר כלשהוא תהליך, שנקבע בכללים שהתקנים המנהל, שהוא תהליך המחולל אבק צורגי או אבק-אמיינוטון (אסבסטוס) לא יורשה אדם להישאר באותו חדר במשך ההפסקות שתינתנה לו לארוחות או למנוחה, פרט להפסקות שתינתנה בהמשך עבודה רצופה.

(3) ייעשו סידורים נאותים על-מנת לאפשר לבני-האדם המועבדים בכל חדר ממין אלה, שנזכרו בסעיפים-קטנים (1) ו-(2), לטעוד במקום אחר בבית-החרושת.

(4) מקום שמתלבן למנהל כי בגלל טיבו של כל תהליך תהיה האכילה בחדרים, שבהם מתנהל אותו תהליך, או ההישארות בהם במשך ההפסקות שתינתנה לארוחות או למנוחה, עשויה להזיק את הבריאות או בלתי-רצויה מבחינה אחרת, יהיה רשאי — אם הוא מוצא את הדבר לנכון — להטיל, בכללים, את כל קביעות הסעיפים-הקטנים (2) ו-(3), או כל אחת ואחת מהן על חדרים שבהם נערך אותו תהליך.

49. במקרה כל תהליך, שיהיה נקוב בכללים שיתקין המנהל, והוא תהליך המעמיד את העיניים בסיכון-חבלה מיוחד, משום שניתזים בהמשך התהליך הלקיקים או שבבים, יומצאו — בהתאם לכל הוראות שתיקבענה בכללים — משקפי-מגן נאותות או מסות עיניים, כדי להגן על עיניהם של בני-האדם המועבדים בתהליך.

הגנה על עיניים בתהליכים מסויימים.

50.—(1) לא ישתמש כל אדם בזרחה לכן בייצור גפרורים.

איסור שימוש בזרחה לכן בייצור גפרורים.

(2) לצרכי חלק זה של פקודה זו, מובנו של המונח "זרחה לכן" הוא החומר הנודע כרגיל בשם זרחה לכן או צהוב.

51—(1) המחזיק בכל בית-הרושת לח, ימסור — בהודמנות הראשונה שבה תתחיל בתי-הרושת לחים. רטיבות מלאכותית באווה בית-הרושת או לפניה — הודעה על כך בכר. למפקח על הגליל.

(2) בכל בית-הרושת לח, שאין עומדים בו בתקפם אותה שעה כללים שהותקנו בדבר לחות לפי הפקודה הזאת, תהיה נפקות לקביעות הבאות של סעיף-קטן זה:—

(א) מחוך כפיפות לקביעות סעיף זה, יותקנו ויקוימו, בכל חדר, שמתחוללת בו לחות מלאכותית, שני מדילחות, אשר יתאימו לאוהם תנאים, מבהינת בינויים וקיומם, שיקבעם המנהל בצו, ותמלאנה הדרישות הבאות בקשר אל-כך:—

(1) מדלחות אהד ייקבע במרכז כל חדר, ואחד — בצידו או באותו מקום אחר שיורה או אשר מפקח באופן שיהיו נראים ברורות לבני-האדם המועבדים ;

(11) סמוך לכל מדלחות ייתלה ויקויים העתק של לוח-הלחות הרשום בתוספת, או של כל לוח אחר כזה (הנקרא להלן „לוח הלחות“), שאפשר יהיה להתקינו במקומו לפי כללים שיתקין המנהל ;

(111) המחזיק בבית-ההרושת, או כל אדם שירשהו לצורך זה, יקרא את מדילחות פעמיים ביום — דהיינו, בין שעה עשר לשעה אחת-עשרה בבוקר ובין שעה שלוש לשעה ארבע אחר-הצהרים בכל יום, שבו מועבדים בני-אדם כל-שהם בחדר בבוקר או אחר-הצהרים, הכול לפי העניין, וכשמועבדים בני-אדם לפני שעה שש בבוקר או לאחר שעה שמונה בערב — באותם זמנים אחרים שיורה המפקח על הגליל והוא ירשום את הקריאים ברשומה שתותקן לכל מדלחות בטופס אשר יקבענו המנהל בצו.

(IV) הטפסים, שבהם יירשמו הקריאים בכל מדלחות, ייתלו ויישמרו סמוך למדלחות, ולכשיימלאו — יישמרו בבית-ההרושת כדי שאפשר יהיה לעיין בהם. הרשומות שתירשמה בטופס תהיינה עדות מוחזקת על לחות האטמוספירה ועל הטימפירטורה בבית-ההרושת ;

(ב) לא ייערך כל ליחלוח מלאכותי בכל חדר, בכל זמן שקריא מדהום האגס הרטוב הוא יותר מעשרים ושתיים וחצי מעלות, או — במקרה חדר שבו נערכת טוויית צמר מרינו או קשמיר באמצעות התהליך הצרפתי או תהליך ייבוש, או טוויית צמר או סריקתו באמצעות אותו תהליך — יותר מעשרים ושש וחצי מעלות ;

(ג) לא ייערך, כל ליחלוח מלאכותי בכל חדר, בכל זמן שההבדל בין קריאי המדחומים של אגס יבש ואגס רטוב יהיה פחות ממה שרשום בלוח הלחות ;

(ד) כל מי, העלולים להזיק את בריאותם של בני-האדם המועבדים או להפיק שפכים, לא ישמשו לליחלוח מלאכותי, ולצורך קביעה זו יהיו רואים כל מי, הסופגים יותר מאשר שבעה מיליגראמים של חמצן לכל ליטר מים מתמיסה המיצה של פרימנגנת-אשלג במשך ארבע שעות בטימפירטורה של חמש-עשרה וחצי מעלות, כעלולים להזיק את בריאותם של בני-האדם המועבדים.

(3) הכפפה הראשי רשאי להורות בתעודת-אישור בכתב — במקרה כל בית-הרושת או כל חדר בבית-הרושת — כי יהיה די בקביעהו ובקיומו של מדלחות זה: אחד במקום שניים, ומדלחות יהיה נקבע במקום שיורה הכפפה, ולסעיף-קטן. (2) תהיה נפקות בהתאם לכך.

(4) מקום שנמסרה למפקח על הגליל הודעה על חדר כל-שהיא — באופן שנקבע בכללים שההקין המנהל — כי מתכוונים לבלי להעלות לעולם את רטיבות האטמוספירה על עתקים הכול על 2.2 מעלות לפחות, בין קריא המדהום על אגס יבש וקריא המדהום של אגס רטוב, לא תחולנה קביעותיהן של פסקות-משנת (ג) ו-(ד) של פסקה (א) מסעיף-קטן (2) על אהו חדר, כל עוד מקיימים לפחות אותו הבדל, ובהדר מוצג הערק התורעה הנ"ל.

חרים בקומת
מרתף.

52—(1) כל עבודה לא תיעשה בכל חדר של קומת־מרתף (להבדיל מחדר של קומת־מרתף המשמש רק לצורך ההסנה או לצורך כל־שהוא שהוציא המנהל מן־הכלל בצו), שעליו העיד המפקח על הגליל בכתב, שאינו נאות לאותו צורך מבחינת בנייתו, גבהו, תאורתו או איורורה, או מפני טעם היגיני כל־שהוא, או מפני שלא נקבעו בו אמצעי־הימלטות מספיקים במקרה שריפה:

בתנאי שכל מקום שהמפקח על הגליל מעיד על חדר כל־שהוא הנמצא בשימוש בפועל, שאינו נאות יתלה (יוד פתוחה) את פעולתה של תעודת־האישור לאותה תקופה שיראנה כמסתברת, כדי לאפשר למחזיק לעשות את החדר נאות לעבודה או להשיג מקום אחר.

(2) מחזיק שמצא את עצמו מקופח מחמת החלטה כל־שהיא של המפקח על הגליל, לפי סעיף־קטן (1), בדבר חדר הנמצא בשימוש בפועל, יהיה רשאי לערער על־כך, במשך עשרים ואחד יום מיום מסירת ההודעה לו על הוצאת תעודת־האישור לפי אותו סעיף־קטן — בפני בית־משפט שלום, ועד־אשר יוכרע הערעור סופית (לרבות ערעור כל־שהוא שאפשר יהיה להגישו לפי קביעות סעיף 94, על הכרעתו של אותו בית־משפט), לא יהיו רואים כאילו בוצעה כל עבירה על סעיף זה בגין החדר שאליו נוגע העירעור; והכרעתו של בית־משפט השלום, או מקום שהוגש עירעור על הכרעתו של אותו בית־משפט — הכרעתו של בית־המשפט המחוזי, תהיה מחייבת את המחזיק ואת המפקח על הגליל.

(3) בסעיף זה מובנו של המונח „חדר בקומת־מרתף“ כל חדר הנמצא — או שחלק כל־שהוא ממנו נמצא — במצב שמחצית גבהו או יותר ממחצית גבהו, הנמדד סן הרצפה ועד התקרה, הוא מתחת לשטח פני מדרכת הרחוב הגובל אותו או לשטח פני הקרקע הגובלת את החדר או הקרובה אליו ביותר.

(4) כל תעודת־אישור, שהוציאה המפקח על הגליל לפי סעיף־קטן (1) רשאי הוא לקחתה חזרה, אם נעשו שינויים התופכים — לדעתו — את החדר נאות לעניין.

53. בכל מכבסה —

מכבסה.

(א) יינקטו אמצעים יעילים להסדיר — בעזרת מאוורר־מניפה או באופן אחר — את הטימפירטורה בכל חדר־גיהוץ, ולסלק את הקיטור מכל בית־רחצה;

(ב) כל כיריים להימום מנצחים יופרדו מכל חדר־גיהוץ או שולחן־גיהוץ באופן שיש בו כדי להגן על העובדים מפני חומם.

54. המנהל רשאי להתקין כללים שיקבעו מה הם המשקלים המכסימליים שמותר לבני־אדם מועבדים בבתי־החרושת להרימם, לשאתם או להניעם; וכל כללים כאלה יכולים לקבוע משקלים שונים במסיבות שונות, והם יכולים להיות מכוונים לבני־אדם — בדרך כלל — או לכל מין של בני־אדם או לבני־אדם מועבדים בכל מין או סוג של בית־חרושת או בכל תהליך.

הרמת מטענים
כבדים מראי.

55—(1) מקום שנוכח המנהל לדעת כי כל ייצור, מכונות, מוסדה, תהליך או סוג עבודת־כפיים המשמשים בבתי־החרושת, עלולים מבחינת טיבם להעמיד בסיכון של חבלת־גוף בני־אדם המועבדים בקשר אל הנ"ל או כל סוג של בני־האדם ההם, יהיה רשאי — מתוך כפיפות לקביעות הפקודה הזאת — להתקין אותם כללים שיהיו נראים לו מעשיים במידה מסתברת ומספקים את צרכי המקרה.

כוח להתקין כללים
בדבר כטיחות
ובריאות.

(2) כללים, שהותקנו כנ"ל יהיו עשויים — בתוך שאר הדברים —

(א) לאסור להעביד, או לשנות או להגביל את שעות ההעבדה של כל בני־אדם, או סוג כל־שהוא של בני־אדם בקשר אל כל ייצור, מכונות, מוסדה, תהליך או סוג של עבודת־כפיים; או

(ב) לאסור או להגביל את השימוש בכל חומר, או תהליך, או לפקח עליו; או

(ג) לשנות או להרחיב — בגין מין או סוג של בתי-חרושת — קביעות כלשהן של חלק ג', חלק ד' או חלק זה של הפקודה הזאת, שהן קביעות המטילות דרישות בדבר בריאות או בטיחות;

הם עשויים להטיל חובות על בעלי בתי-חרושת, בני-אדם מועדים ובני-אדם אחרים, וכמו כן על המחזיקים בבתי-חרושת.

(3) כללים שהותקנו כנ"ל עשויים לחול על כל בתי-חרושת שבהם משתמשים בייצור, במכונות, במוסדה, בתהליך או בסוג של עבודת-כפיים, או על כל מין או סוג נקובים של אותם בתי-חרושת, והם עשויים לקבוע פיטורים לגבי כל מין או סוג נקובים של בתי-חרושת, בין לחלוטים ובין מתוך כפיפות לתנאים.

56.—(1) לא יותר להעל לפלשתינה (א"י) גפרורים עשויים זרחן לבן.

(2) כל מקום שנאסר — לפי כללים כלשהם, שהותקנו לפי הפקודה הזאת — השימוש בכל חומר או תהליך, יהיה הנציב העליון במועצה רשאי לאסור בצו להעל לפלשתינה (א"י) כל מצרכים, שבייצורם השתמשו בחומר או בתהליך הנ"ל.

(3) כל אדם, המוכר או מציע או מציג למכירה, או מחזיק ברשותו למכירה, מצרך כל-שהוא, שיבואו נאסר בסעיף זה או לפיו, יאשם בעבירה, ונוסף על אחריותו לעבירה יאבד כל מצרך כזה שברשותו בשמט (כ"ת חרוקה; מ"ם קמוצה) וכל מצרך ששמט כנ"ל יושמד, או שינהגו בו באופן אחר, ככל אשר ימצא בית-המשפט לנכון.

כוח לקחת
דוגמאות.

57.—(1) מפקח רשאי לקחת בכל זמן — לאחר שיודע למחזיק בבית-חרושת, או — אם אין המחזיק מצוי בנקל — למנהל-העבודה או לאדם אחראי אחר בבית-החרושת — דוגמאות מספיקות, לשם אנליסה, של כל חומר שמשמשים בו, או שעירבבוהו לשימוש, בייצור גפרורים, או של כל חומר שמשמשים בו — או שאומרים להשתמש בו — בבית-חרושת, שהוא חומר אשר עליו יש לו חשד של עבירה על כל כלל שהותקן לפי חלק זה של הפקודה הזאת, או שהוא עלול — לדעתו — לגרום תבלת-גוף לבני-האדם המועבדים.

(2) המחזיק, או מנהל-העבודה, או האדם האחראי האחר כנ"ל, רשאי לדרוש מהמפקח — בשעה שנקחת דוגמה לפי סעיף זה, ולאחר שיספק את המכשירים הדרושים — לחלק את הדוגמה לשלושה חלקים. לציין ולחתום או לקשור כל חלק באופן שמתיר טיבה של אותה דוגמה, וכן —

(א) למסור חלק אחד למחזיק, או למנהל-העבודה או לאדם האחראי האחר כנ"ל;

(ב) לעכב בידו חלק אחד לשם השוואה בעתיד;

(ג) למסור חלק אחד לאנליסט;

וכל בדיקה לפי סעיף זה תיערך בידי הכימאי הממשלתי, אם יידרש הדבר.

(3) תעודת-אישור, שנאמר עליה כי היא תעודת-אישור מאת הכימאי הממשלתי בדבר תוצאות אנליסה של דוגמה — לפי הסעיף הזה — תהיה ניתנת להתקבל — בכל משא-ומתן משפטי — לפי הפקודה הזאת, כעדות לעניינים שצויינו בה, אולם כל צד יהיה רשאי לדרוש כי האדם שעשה את האנליסה יולמן להעיד.

(4) לא יותר לכל אדם פרסם או לגלות לאדם כל-שהוא את תוצאותיה של אנליסה שנעשתה לפי סעיף זה, אלא במידה שיהיה הדבר נחוץ לצרכי תביעה משפטית על עבירה לפי הפקודה הזאת, ואם עובר אדם כל-שהוא על סעיף-קטן זה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — לכשתחייב בדין — לקנס של חמישים פונט או למאסר של שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד.

חלק ז' — הטלות והרחבות מיוחדות.

58.—(1) בעליו של בית־חרושת מוחזק, בין שהוא אחד המחזיקים בו סתם ובין שאינו אחד מהם, יהיה אחראי — במקומו של המחזיק סתם — לכל עבירה על קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף־קטן זה, דהיינו: —

בתי־חרושת
מוחזקים.

(1) קביעותיו של חלק ג' בדבר ניקון רצפות, נוחיות כניטריות, וכן (פרט למקרה חדר כל־שהוא שתופס בו רק מחזיק־משנה אחד בלבד), נקיון, צפיפות, טימפירטורה, איורור והארה;

(11) קביעותיו של חלק ד' בדבר התקנתם וקיומם של תשמישי גידור ובטיחות — להוציא אותה מידה שבה הן נוגעות במכונות או במוסדה, השייכות למחזיק בחוקת־משנה או שהוא ספקן — בדבר בינויין, קיומן, מבחנן ובדיקתן של מכונות או מוסדה — להוציא מכונות ומוסדה הנזכרות לעיל — בדבר בינויים וקיומם של רצפות, פרודורים ומדרגות, אמצעי היטלטות במקרה עריפה, התקני בטיחות במקרה שריפה, וכוחו של בית־משפט שלום ליתן צווים בדבר בתי־חרושת מסוכנים;

(111) קביעותיו של חלק ה';

(1V) קביעותיו של חלק ו' בדבר סילוק אבק או אדים פרט למקרה של חדר כל־שהוא, שתופס בו רק מחזיק־משנה אחד בלבד, וכן

(V) קביעותיו של חלק ה' בדבר הצגת תמצית והודעות;

ולצורך הקביעות הקודמות יהיו רואים את בית־החרושת המוחזק, או — כפי שיחייב העניין — את כל אותו בית־החרושת, פרט לחדרים שתופס בהם רק מחזיק־משנה אחד בלבד, כאילו היו בית־חרושת אחד, שתופס בו הבעל:

בתנאי כי —

(א) בעליו של בית־החרושת המוחזק לא יהיה אחראי לכל עבירה על הקביעות הקודמות, הנובעת מתוך השימוש — בתוך בית־החרושת מוחזק — בכל גדר, תשמישים, מכונות או מוסדה, אם השימוש בהם הוא מחוץ לשליטתו, והמחזיק בבית־החרושת המוחזק יהיה אחראי לכל עבירה כזאת; וכן

(ב) בעליו של בית־החרושת המוחזק יהיה אחראי — במקומו של המחזיק סתם — לכל עבירה — על קביעותיו של חלק ג' בדבר נקיון, צפיפות, טימפירטורה, איורור והארה, או על קביעותיו של חלק ו' בדבר אבק או אדים, (מקום שהעבירה נובעת מחדלון ביצועה של כל עבודת־בנייה נחוצה או מכל ליקוי שבכל מכונות, מוסדה או קבועות, השייכות לו) — שבוצעה בחדרים שתופס בהם רק מחזיק־משנה אחד בלבד, והבעל יהיה אחראי כנ"ל לכל עבירה על קביעותיו של חלק ד' בדבר התקני בטיחות במקרה שריפה, או לקביעותיו של חלק ה' במקום שהעבירה נובעת מכל אותם חדלון־מעשה או ליקוי כנ"ל.

(2) במידה שקביעותיה של הפקודה הזאת ניתנות להטלה ולא הוטלו קביעותיו הקודמות של הסעיף הזה, הן תחולנה על כל חלק של בית־חרושת מוחזק שאינו נכלל בבית־חרושת כל־שהוא מבין בתי־החרושת הנפרדים, כאילו היה אותו חלק — בית־חרושת, וכאילו היה הבעל — המחזיק בו.

(3) המנהל רשאי לשנות — בכללים — את קביעותיו של הסעיף הזה בהטלתן על כל מין או סוג של בית־חרושת מוחזק.

59. מקום שחלק מבניין, שאינו חלק מבית־חרושת מוחזק, הושכר כבית־חרושת נפרד, תחולנה קביעות חלק ג' של הפקודה הזאת — בדבר נקיון והארה — וקביעות חלק ד' של הפקודה הזאת — בדבר מניעים ראשונים, ממסרות, מדלים ומעלות, דודיקיטור,

מקומות שבהם חלק
סבניין הוא
בית־חרושת נפרד.

ובדבר בנייתם וקיומם של רצפות, פרודורים ומדרגות — על כל חלק מהבניין המשמש לצרכי בית־החרושת ולא הוכלל בו, ובעל הבניין יהיה אחראי לכל עבירה על הקביעות הנ"ל, וכמרכן יהיה אחראי, במקום המחזיק בבית־החרושת לכל עבירה, בקשר אל בית־החרושת, על קביעות חלק ג' של הפקודה הזאת — בדבר נוחיות סניטריות — ועל קביעות חלק ד' של הפקודה הזאת — בדבר מדלים ומעליות, דודיקטור, אמצעי־הימלטות במקרה שריפה והתקני־בטיחות במקרה שריפה, ולצרכי הקביעות הנזכרות לאחרונה בדבר אמצעי־הימלטות במקרה שריפה, והתקני־בטיחות במקרה שריפה, יהיו רואים את בית־החרושת כאילו הוא כולל כל חלק מהבניין המשמש לצורך בית־החרושת :

בתנאי שהבעל יהיה אחראי לנקיון הנוחיות הסניטריות רק אם משתמשים בהן כמה דיירים במשותף, והוא יהיה אחראי לכל עבירה על הקביעות בדבר מדלים ומעליות, דודיקטור, אמצעי־הימלטות במקרה שריפה והתקני־בטיחות במקרה שריפה, רק במידה שהקביעות הנ"ל נוגעות בעניינים שבגדר שליטתו.

הסלת הפקודה על
תחנות־השמל.

60.—(1) קביעותיה של הפקודה הזאת תחולנה על כל מקום שבו מועבדים בני־אדם כסדר בתהליכים ובפעולות, או בקשר אל תהליכים ופעולות, של חוללות, חילוף או הפיכה, או העברה, פיקוח או ויסות באופן אחר של אנרגיה חשמלית לשם הספקה בדרך מסחר, או לשם הספקה לצרכי כל מפעל־הובלה או מפעל תעשייתי או מסחרי אחר או כל בניין לרבים או מוסד לרבים, או לשם הספקה לרחובות או למקומות אחרים לרבים, כאילו היה המקום בית־חרושת, ומעבירו של כל אדם — המועבד במקום בכל תהליך או פעולה כאלה, או בקשר אל כך — היה המחזיק בבית־חרושת.

(2) קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף־קטן זה, תחולנה על כל מקום אחר, שבו נערכים או מבוצעים — לשם אותה הספקה כנ"ל — כל תהליכים או פעולות כנ"ל, והוא מקום גדול למדי כדי שיוכל אדם להיכנס אליו לאחר שהוצבו בו המכונות או המוסדה, כאילו היה המקום בית־חרושת, וכאילו היה מעבירו של כל אדם — המועבד באותו מקום באותם תהליך או פעולה או בקשר אל־כך — המחזיק בבית־חרושת, דהיינו: —

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ו' בדבר כללים של בטיחות ובריאות ;

(ד) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוחותיו של המנהל ובדבר תקנות וצווים שהותקנו וניתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ה) חלק י'.

(3) המנהל רשאי להטיל — בכללים — כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות בסעיף־קטן (2), על כל מכונות או מוסדה, שמשמשים בהן שלא במקום הנזכר באותו סעיף־קטן או בסעיף־קטן (1), שהן מכונות או מוסדה, המשמשות בתהליכים או בפעולות הנ"ל ולשם ההספקה הנ"ל, כאילו היו המכונות או המוסדה — מכונות או מוסדה בבית־חרושת, וכאילו היה מעבירו של כל אדם המועבד בקשר אל כל שימוש כזה במכונות או במוסדה — המחזיק בבית־חרושת.

(4) פרט למידה שיוורה המנהל בכללים, לא יחולו סעיפים־קטנים (1) ו־(2) על כל מקום, שבו נערכים או מבוצעים התהליכים או הפעולות הנ"ל רק לתכלית המידית של הפעלת מנוע חשמלי או כל מכשיר הצורך (רייש צרוייה) אנרגיה חשמלית לשם הארה, חימום, שידור או קליטתן של ידיעות או הודעות או תכליות אחרות כיוצאות בהן.

(5) לצרכי הגדרת המונח „בית־חרושת“ בסעיף 2, לא יהיו רואים אנרגיה חשמלית כמצרך, אולם — פרט לאמור לעיל — לא ייפגע שום דבר האמור בסעיף זה בהסלת הפקודה הזאת על בתי־חרושת בגדר מובנה של ההגדרה ההיא.

61. קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף זה, תחולנה על כל מקום (שאינו מקום המהווה חלק מבית-חרושת), שבו משתמשים בדוד-קיסור, כאילו היה המקום בית-חרושת וכאילו היה האדם, המשתמש או המחזיק במקום למעשה, המחזיק בבית-החרושת, דהיינו:—

הטלת הפקודה על מקומות שבהם משתמשים בדוד-קיסור.

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ד' בדבר מניעים ראשונים, ממסרות, מכונות אחרות, מכונות בלתי-מגודרות, בנייתן וקיומן של גדרות, בנייתן וממכרן של מכונות חדשות, ובדבר דודי-קיסור (לרבות הקביעות הנוגעות ביוצאים מן הכלל במקרי דודי-קיסור), אולם באופן כזה שלכל עבירה על הקביעות הנ"ל יהיה אחראי בעל הדוד, במקום האדם שרואים אותו כאילו היה המחזיק במקום, במידה שקביעות אלה נוגעות בעניינים שבגדר שליטתו;

(ד) קביעותיו של חלק ד' בדבר כוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נו"ן שוואית; ה"א קמוצה) מסוכנים ;

(ה) קביעותיו של חלק ז' בדבר מקום, שבו חלק מבניין הוא בית-חרושת נפרד, מתוך כפיפות לאותם שינויים שיהיו עשויים להיערך בכללים שיתקין המנהל ;

(ו) קביעותיו של חלק ח' בדבר פנקסים כלליים (במידה שהן חלות), שמירה על פנקסים ורשומות, וחובותיהם של בני-אדם מועבדים ;

(ז) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוחותיו של המנהל ובדבר כללים שיותקנו וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ח) חלק י'.

62. קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף זה, תחולנה על כל מקום (שאינו מקום המהווה חלק מבית-חרושת), שבו משתמשים במדלה או במעלית, כאילו היה המקום בית-חרושת, וכאילו היה האדם המשתמש או המחזיק במקום למעשה — המחזיק בבית-החרושת, דהיינו:—

הטלת הפקודה על מקומות שבהם משתמשים במדלים ובמעליות.

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ד' בדבר מניעים ראשונים, ממסרות, מכונות אחרות, מכונות בלתי-מגודרות, בנייתן וקיומן של גדרות, בנייתן ומכירתן של מכונות חדשות, ובדבר מדלים ומעליות, אולם באופן כזה, שלכל עבירה על הקביעות הנ"ל יהיה אחראי בעל המדלה או המעלית, במקום האדם שרואים אותו כאילו היה המחזיק במקום, במידה שקביעות אלה נוגעות בעניינים שבגדר שליטתו ;

(ד) קביעותיו של חלק ד' בדבר כוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נו"ן שוואית; ה"א קמוצה) מסוכנים ;

(ה) קביעותיו של חלק ז' בדבר מקום, שבו חלק מבניין הוא בית-חרושת נפרד, מתוך כפיפות לאותם שינויים שיהיו עשויים להיערך בכללים שיתקין המנהל ;

(ו) קביעותיו של חלק ח' בדבר פנקסים כלליים (במידה שהן חלות), שמירה על פנקסים ורשומות וחובותיהם של בני-אדם מועבדים ;

(ז) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוחותיו של המנהל ובדבר כללים שיותקנו וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ח) חלק י'.

63. כלאימת שמבוצעת — במקום כל-שהוא, המהווה חלק ממסד המתנהל לתכליות צדקה או תיקון עבריינים — איוו עבודת-כפיים בעשייתם, שינויים, תיקונים, עיטורם, מירוקם, רחיצתם, ניקויים או הכשרתם לממכר של מיצרכים, שלא נועדו לשמש במוסד, או עבירת-כפיים הרכובה בנ"ל, אלא שאין המקום משמש בית-חרושת, אף-על-פי-כן תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת על אותו מקום, כאילו היה בית-חרושת, וכאילו היה האדם שבידו השליטה על המוסד — המחזיק בו.

64. (1) קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף-קטן זה, תחולנה על כל אגן-בנייה, רציף-העגינה או רציף (לרבות כל כחסן השייך לבעליהם, נאמניהם או משמריהם של אגן-הבנייה, רציף-העגינה או הרציף וכל מסילה או מסילת-ציוד המשמשים בקשר אל אגן-הבנייה, רציף-העגינה או הרציף ולצרכיהם), וכל כחסן אחר (שאינו מהווה חלק מבית-חרושת), שמשמשים בהם או לצרכיהם בכוח מיכאני, כאילו היו בית-חרושת; וכאילו היה האדם, המשתמש או המחזיק למעשה בהם או בכל מקום שבתוהמיהם או עמהו חלק מהם — המחזיק בבית-חרושת, דהיינו: —

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ד' בדבר דודייקטור (לרבות הקביעות הנוגעות ביוצאים-מן-הכלל במקרי דודייקטור), אולם באופן כזה, שלכל עבירה על הקביעות הנ"ל יהיה אחראי בעל הדוד, במקום האדם שרואים אותו כאילו היה המחזיק במקום ;

(ד) קביעותיו של חלק ד' בדבר כוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נו"ן שוואית; ה"א קמוצה) מסוכנים ;

(ה) קביעותיו של חלק ה' בדבר כללים של שלום-העובדים ;

(ו) קביעותיו של חלק ו' בדבר כללים של בטיחות ובריאות ;

(ז) קביעותיו של חלק ז' בדבר מקום שבו משמש חלק של בניין — בית-חרושת נפרד, מתוך כפיפות לאותם שינויים, שיהיו עשויים להיערך בכללים שיתקנים המנהל.

(ח) קביעותיו של חלק ח' בדבר תמצית הפקודה הזאת והודעות, כללים, פנקסים כלליים (במידה שהם חלים), שמירה על פנקסים ורשומות, מתוך כפיפות לאותם שינויים שיהיו עשויים להיערך בכללים שיתקנים המנהל, וקביעותיו של חלק ה' הנ"ל בדבר הובותיהם של בני-אדם מועבדים, ואיסור ניכיים משכר-עובדים ;

(ט) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוחותיו של המנהל ובדבר כללים שיתקנו וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(י) חלק י'.

(2) מתוך כפיפות למה שנקבע בסעיף-קטן זה להלן תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות בפסקה (ג) (מתוך כפיפות לשינוי הנזכר באותה פסקה) ובפסקות (ד), (ו), (ח), (ט) ו-י' של סעיף-קטן (1), על תהליכי הטעינה, הפריקה או ציוד בפחם של ספינה כל-שהיא בכל אגן-בנייה, נמל או תעלה, ועל כל מכוונת או מוסדה, המשמשות באותם תהליכים, כאילו היו התהליכים נערכים בבית-חרושת והמכוונת או המוסדה היו מכוונת או מוסדה בבית-חרושת, והאדם העורך תהליכים אלה היה המחזיק בבית-חרושת :

בתנאי כי קביעותיה של הפקודה הזאת, הנזכרות בפסקות (ג) ו-ד) הנ"ל, לא תחולנה על כל מכוונת או מוסדה הנמצאות באנייה והן רכושן של בעל האנייה.

לצרכי סעיף-קטן זה, כולל המונח "מוסדה" כל מסילת-מעבר או סולם שמשמש בהם כל אדם מועבר בטעינתה או בפריקתה של כל ספינה או בציודה בפחם.

(3) קביעות חלק ד' של הפקודה הזאת — בדבר מניעים ראשונים, ממסרות, מכונות בלתי-מגודרות, בנייתן וקיומן של גדרות, בנייתן וממכרן של ככונות חדשות ובדבר מדלים, מעליות, שלשלאות, חבלים וגלגלות-הרמה, עגורנים ומכונות-הרמה אחרות, בנייתם וקיומם של רצפות, פרוודורים, מדרגות וכוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על בתי-חרושת מסוכנים — תחולנה על כל מחסן, הנזכר בסעיף-קטן (1), כאילו היה המחסן בית-חרושת, וכאילו היה האדם המשתמש או המחזיק בו למעשה — המחזיק בבית-חרושת.

ספינות.

65.—(1) מתוך כפיפות למה שנקבע בסעיף זה להלן, תהולנה קביעותיה של הפקודה הזאת הנזכרות להלן בסעיף זה, על כל עבודה המבוצעת בנמל, או אגן-בנייה רטוב, בבנייתה, בנייתה מחדש, תיקונה, ציודה מחדש, צביעתה, מיוקה או שיבורה של ספינה, או בהסרת האבנת ושכבות-רפש שעליה או בניקויים של דוודים (לרבות תאי-בעירה ובתי-עשן) בספינה, או בניקוי מיכלים או מדורות שיפוליים של שמן-דלק בספינה, דהיינו: —

(א) חלק א' ;

(ב) קביעותיו של חלק ה' בדבר כללים של שלום העובדים ;

(ג) קביעותיו של חלק ו' בדבר כללים של בטיחות ובריאות ;

(ד) קביעותיו של חלק ח' בדבר פנקסים כלליים (במידה שהן חלות), שמירה על פנקסים ורשומות, חובותיהם של בני-אדם מועבדים ואיסור ניכויים משכר-עובדים ;

(ה) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוחותיו של המנהל ובדבר כללים וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ו) חלק י' ;

ולצורך אותן קביעות יהיו רואים את הספינה, כאילו היתה בית-חרושת וכל אדם המקבל על-עצמו עבודה כזאת יהיו רואים אותו כאילו היה המחזיק בבית-חרושת.

(2) שום דבר האמור בפקודה הזאת לא יחול על כל עבודה כזאת מן הנזכרות לעיל, הנעשית בידי רב החובלים של ספינה או חבר-עובדיה, או הנעשית בספינה במשך הפלגת-נסיון.

מעלות-בנייה.

66.—(1) מתוך כפיפות למה שנקבע בסעיף זה להלן תחולנה קביעות הפקודה הזאת, הנזכרות להלן בסעיף זה, על פעולות בנייה, שמקבלים לבצען בדרך מסחר או עסק, או לצורך מפעל תעשייתי או מסחרי כל-שהוא, ועל כל מסילה או מסילת-ציוד, המשמשות בקטר אל-כך ולצורך זה, דהיינו: —

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ג' בדבר נוחות סניטריות ;

(ד) קביעותיו של חלק ד' בדבר דודי-קיטור ומקבלי-אוויר (לרבות הקביעות בדבר יוצאים-מן-הכלל במקרי דודי-קיטור ומקבלי-אוויר), ובדבר כוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נו"ן שוואית ; ה"א קמוצה) מסוכנים ;

(ה) קביעותיו של חלק ה' בדבר כללים של שלום העובדים ;

(ו) קביעותיו של חלק ו' בדבר כללים של בטיחות ובריאות ;

(ז) קביעותיו של חלק ח' בדבר תכניתה של הפקודה הזאת ובדבר הודעות, כללים, פנקסים כלליים (במידה שהן חלות), שמירה על פנקסים ורשומות, חובותיהם של בני-אדם מועבדים ואיסור ניכויים משכר-עובדים ;

(ח) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוונתו של המנהל ובדבר כללים שיתקנו וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ט) חלק י'.

(2) קביעותיה של הפקודה הזאת, בהטלתן על פעולות בנייה, תהיה להן נפקות כאילו היה כל מקום, שבו נערכות אותן פעולות — בית-חרושת, וכאילו היה כל אדם המקבל על עצמו כל פעולות כאלה, שעליהן חלה הפקודה הזאת — המחוייב בבית-חרושת, ובאותם התאמות או שינויים אחרים העשויים להיות מותקנים בכללים שיתקין המנהל :

בתנאי שיהיו רואים אותן קביעות מקביעותיה של הפקודה הזאת — הדורשות לנהל פנקסים כלליים ולהציג במקום (בית פתוחה ; מ"ס דגושה וקמוצה) העתק של תמצית הפקודה הזאת, כפי שנקבעה, והעתקי כללים, או תמצית של אותם כללים, כפי שנקבעה — כאילו מילאו אחריהן בקשר אל פעולות-בנייה, אם יתנהלו הפנקס הכללי במשרדו של האדם המקבל על עצמו את פעולות-הבנייה, ואם מקיימים את ההתקנים של תמצית הפקודה הזאת, והעתקים של הכללים או של תמציתם, כשהם מוצגים בכל משרד, חצר או חנות — של האדם הכקבל על עצמו את הפעולות — שאליהם באים בני-אדם שהוא מעבדים בפעולות, ובמצב שבו יכולים אותם בני-אדם לקראם על נקלה.

(3) כל אדם, המקבל על עצמו פעולות-בנייה כל-שהן, שעליהן חלה הפקודה הזאת, ימסור לכתב על הגליל — לא יאחר משבעה ימים לאחר התחלת פעולת הבנייה — הודעה בכתב, שתציין את שמו של האדם המקבל על עצמו את הפעולות כנ"ל ואת כתובת-הדואר אשר לו, את מקום הפעולות וטיבו, אם משתמשים בכוח מיכאני כל-שהוא, ואם כן — מה שיבו וכן שאר אותם פרטים שיהיה המנהל עשוי להתקנם בכללים :

בתנאי כי —

(א) סעיף-קטן זה לא יחול על פעולות כל-שהן אם יש לו לאדם שקיבלן על עצמו נימוקים מסתברים להאמין, כי הן תושלמנה במשך תקופה פחותה משישה שבועות ; וכן

(ב) כל-אימת שמקבל אדם על עצמו פעולות-בנייה כל-שהן במקום שבו כבר מבוצעות פעולות כאלה, הוא לא יידרש למסור אותה הודעה כנ"ל, אם נמסרה הודעה על הפעולות ההולכות ומבוצעות.

עבודות בנייה
מכונאית.

67.—(1) מתוך כפיפות למה שנקבע בסעיף זה להלן, תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת הנזכרות להלן בסעיף-קטן זה, על עבודות בנייה מכונאית שמקבלים לבצען בדרך מסחר או עסק, או לצורך מפעל תעשייתי או מסחרי כל-שהוא, ועל כל מסילה או מסילת-צידוד, המשמשות בקשר-אל-כך ולצורך זה, דהיינו :—

(א) חלק א' ;

(ב) חלק ב' ;

(ג) קביעותיו של חלק ג' בדבר נוחיות סניטריות ;

(ד) קביעותיו של חלק ד' בדבר דודיקיטור ומקבלי-אוויר (לרבות הקביעות בדבר יוצאים מן-הכלל במקרי דודיקיטור ומקבלי-אוויר), ובדבר כוחו של בית-משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נ"ן שוואית ; ה"א קמוצה) מסוכנים ;

(ה) קביעותיו של חלק ה' בדבר כללים של שלום העובדים ;

(ו) קביעותיו של חלק ו' בדבר כללים של בטיחות ובריאות ;

(ז) קביעותיו של חלק ח' בדבר תמציתה של הפקודה הזאת ובדבר הודעות, כללים, פנקסים כלליים (במידה שהן חלות), שמירה על פנקסים ורשומות, חובותיהם של בני-אדם מועבדים ואיסור ניכויים משכר-עובדים ;

(ח) קביעותיו של חלק ט' בדבר כוחותיהם וחובותיהם של מפקחים, כוונתו של המנהל ובדבר כללים שיתקנו וצווים שיינתנו לפי הפקודה הזאת ;

(ט) חלק י':

בתנאי שלא יפעלו כל צד, שניתן לפי קביעותיה של הפקודה הזאת בדבר כוחו של בית משפט שלום לתת צווים על תנאים ונהגים (נו"ן שוואית; היא קמוצה) מסוכנים וכל כללים, שהוקנו לפי חלק ו' של הפקודה הזאת, באופן שיש בהם כדי להתערב בסרטוט כל עבודות של בנייה מכונאית או בקבלת כל שיטה בביצוע אותן עבודות שנקבעו בנקיבה (נו"ן שוואית; קו"ף חרוקה) או תסריטים או הוראות כרובות שניתנו בידי המהנדס הכמונה, כל-יכן שזו שיטה שאינה בלתי-מתיישבת עם בטחונם של העבודות או של בנייה-האדם המועבדים.

(2) קביעותיה של הפקודה הזאת — בהטלתן על עבודת בנייה מכונאית — תהיה להן נפקות, כאילו היה כל מקום, שבו נערכות אותן עבודות — בית-חרושת, וכאילו היה כל אדם, המקבל על עצמו לבצע כל עבודות, שעליהן חלה הפקודה הזאת, המחזיק בבית-חרושת, ובאותם התאמות ושינויים אחרים שהמנהל עשוי להתקנם בכללים:

בתנאי שיהיו רואים אותן קביעות מקביעותיה של הפקודה הזאת — הדורשות לנהל פנקסים כלליים ולהציג במקום (בית פתוחה; מ"ס דגושה וקמוצה) העתק של תמצית הפקודה הזאת, כפי שנקבעה, והעתקי כללים, או תמצית של אותם כללים, כפי שנקבעה — כאילו מילאו אחריהן בקשר אל עבודות בנייה מכונאית, אם יתנהל הפנקס הכללי במשרדו של האדם המקבל על עצמו את העבודות ואם יהיו ההעתיקים של תמצית הפקודה הזאת, ושל הכללים או של תמציתם, מוצגים בכל משרד, חצר או חנות — של האדם המקבל על עצמו את העבודות — שאליהם באים בני-אדם שהוא מעבירם בעבודות, ובמצב שבו יכולים אותם בני-אדם לקראם על נקלה.

(3) אדם כל-שהוא, המקבל על עצמו עבודות בנייה מכונאית כל-שהן, שעליהן חלה הפקודה הזאת, ימסור למפקח על הגליל — לא יאוחר משבעה ימים לאחר התחלת העבודות — הודעה בכתב, שתציין את שמו של האדם המקבל על עצמו את העבודות כנ"ל ואת כתובת-הדואר אשר לו, את מקום העבודות וטיבן, אם משתמשים בכוח מיכאני כל-שהוא, ואם כן — את טיבו וכן שאר אותם פרטים, שיהיה המנהל עשוי להתקנם בכללים:

בתנאי כי —

(א) סעיף-קטן זה לא יחול על עבודות כל-שהן, אם יש לו לאדם שקיבלן על עצמו נימוקים מסתברים להאמין, כי הן תושלמנה במשך תקופה פחותה משישה שבועות; וכן (ב) כל-אימת שמקבל אדם על עצמו עבודות בנייה מכונאית כל-שהן במקום, שבו כבר מבוצעות עבודות כאלה, הוא לא יידרש למסור הודעה כנ"ל, אם נמסרה הודעה על העבודות ההולכות ומבוצעות.

חלק ח' — שונות.

68. בחלק זה של הפקודה הזאת יהיה מובנו של הביטוי „שנקבע“ — נקבע על-ידי המנהל בצד. פירוש.

69.—(1) כל אדם ימסור למפקח על הגליל — במשך חודש לאחר שהתחיל להחזיק בכל מקום, או להשתמש בו, כבבית-חרושת — הודעה בכתב, שתציין את שם המחזיק, כחובת-הדואר של בית-חרושת, טיב העבודה, אם משתמשים בכוח מיכאני, ואם כן — מה טיבו, וכן שאר אותם פרטים שנקבעו, ואם לא יעשה כן, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי, לכשתחייב בדין עליה, לקנס של עשרים פונט או למאסר של חודש אחד או לאותם שני ענשים כאחד.

(2) במשך חודש אחד מתאריך השימוש בכוח מיכאני לראשונה — לאחר תחילת תקפה של הפקודה הזאת — בכל בית-חרושת, ימסור המחזיק למפקח על הגליל הודעה בכתב, שתציין מה טיבו של אותו כוח מיכאני.

70.—(1) בכניסות העיקריות אל בית-חרושת, שדרכן נכנסים בני-אדם מועבדים תהינה מוצגות —

(א) התמצית — שנקבעה — של הפקודה הזאת; וגם

הודעה על החוקה בבית-חרושת, ושימוש בכוח מיכאני.

הצגת תמצית של פקודה והודעות.

(ב) הודעה על כחובת המפקח על הגליל ; וגם

(ג) כל הודעה ותעודה, שהפקודה הזאת דורשת להציג בבית-החרושת :

בתנאי שמפקח רשאי להורות כי התעודות הנ"ל, כולן או מקצתן, תוצגנה באותם חלקים של בית-החרושת — בין נוסף על הכניסות העיקריות הנ"ל ובין במקומן — שיהיה עשוי להורות עליהם.

(2) כל אותן תעודות תהיינה ערוכות באותה שפה מהשפות הרשמיות, דהיינו, אנגלית, ערבית ועברית, ותוצגנה באותן אותיות ובאותם מקומות שבני-האדם מועבדים בבית-החרושת יהיו יכולים לקרוא בהן על נקלה, ואם נקבע טופס לתעודה כל-שהיא, תוצג באותו טפס.

(3) אדם כל-שהוא המסיר כל תמצית הודעה, כללים או תעודה אחרת כל-שהם שהוצגו בהמשך לפקודה הזאת, פוגע בהם או מטשטשם, יאשם כעבירה, ויהיה צפוי, לכשיתחייב בדין עליה, לקנס של חמישה פונטים או למאסר של חודש אחד או לאותם שני ענשים כאחד.

קביעות ברבר
כ"ס.

71.—(1) העתקים מודפסים של כל כללים, שנודע להם תוקף באותו זמן בבית-החרושת כל-שהוא, או התמצית — שנקבעה — של אותם כללים, יקויימו כשהם מוצגים בבית-החרושת באותה שפה מהשפות הרשמיות, דהיינו אנגלית, ערבית או עברית, ובאותן אותיות ובאותם מקומות, שיהיו בני-האדם המועבדים בבית-החרושת יכולים לקרוא בהם על נקלה.

(2) המחזיק בבית-החרושת יתן לכל אדם, שאליו מתייחסים אותם כללים, העתק מודפס שלהם, לפי בקשתו.

פנקסים כ"ס.

72.—(1) בכל בית-החרושת או באותו מקום מחוץ לבית-החרושת, שיאשר אותו המפקח אשר-על-הגליל, יהיה נשמר פנקס, באנגלית או בעברית או בערבית ובטופס שנקבע, הנקרא הפנקס הכללי, ובפנקס שהוא יירשמו או יצורפו אליו —

(א) הפרטים שנקבעו בדבר רחיצתו, סידורו וצביעתו של בית-החרושת או ציפוי בלכה ; וכן

(ב) הפרטים — שנקבעו — בדבר כל תאונה או מקרה מחלת-תעשייה, שאירעו בבית-החרושת, שעליהם יש למסור הודעה למפקח על הגליל בהתאם לפקודת התאונות ומחלות משלח-היד (הודעה), 1945 ; וכן

מס' 18 ש' 1945.

(ג) פרטים המראים כל יוצא-אמן-הכלל מיוחד, שממנו נהנה המחזיק בבית-החרושת ; וכן

(ד) כל הדינים-והחשבונות, והפרטים, שיש לרשם בפנקס הכללי או לצרפם אליו, לפי קביעה אחרת כל-שהיא של הפקודה הזאת ; וכן

(ה) אותם עניינים אחרים, שיהיו עשויים להיקבע.

(2) לפנקס הכללי יצורף העתק של תעודת-האישור של המפקח על הגליל בדבר אמצעי-הימלטות במקרה שריפה.

(3) המחזיק בבית-החרושת ישלח למפקח אותם קטעים מהפנקס הכללי, שהמפקח יהיה עשוי לדרשם מוזמן לזמן לשם מילוי חובותיו לפי הפקודה הזאת.

(4) סעיף-קטן (1) יתבאר — בהטלתו מכוח סעיף 61 או 62 על מקום, שבו משתמשיכ בדודי-פיטור או במדלים או במעלות — כאילו הוא דורש מכל אדם, המשתמש או המחזיק למעשה באותו מקום, לנהל — בקשר אל אותן הקביעות של הפקודה הזאת שלשמירתן. הוא אחראי — פנקס כללי, בטופס שנקבע, שבו יירשמו, או שאליו יצורפו, אותם הפרטים והדינים-והחשבונות מאלה הנזכרים בסעיף-הקטן הנ"ל, שיהיו עשויים לחול או להיות מצויינים בהוראות שתינתנה בטופס שנקבע.

(5) סעיף-קטן (1) יתבאר — בהטלתו מכוח סעיף 64 על אנגי-בנייה, רציפי-עגינה, רציפים ומחסנים, או מכוח סעיף 66 או 67 על פעולות-בנייה או על עבודות בנייה מכוונות — כאילו הוא דורש מכל אדם, שאותו יהיו רואים מכוח סעיף כל-שהוא מהסעיפים הנ"ל, כאילו הוא המחזיק בבית-החרושת, לנהל — בקשר אל בני-האדם שהוא מעבדים ובקשר אל אותן הקביעות של הפקודה הזאת שלשמירתן הוא אחראי — פנקס כללי, בטופס שנקבע, שבו

יירשמו, או שאליו יצורפו, אותם הפרטים והדינים והחשבונות מאלה הנזכרים בסעיף-הקטן הנ"ל, שיהיו עשויים לחול או להיות מצויינים בהוראות שתיתנה בטופס שנקבע.

שמירה על פנקסים
ורשומות.

73. הפנקס הכללי וכל פנקס או רשומה אחרים המתנהלים בהמשך לפקודה הזאת, יישמרו ויקויימו כשהם מצויים לבדיקה על-ידי כל מפקח במשך שנתיים — לפחות — או במשך אותה תקופה אחרת, שתהיה עשויה להיקבע לגבי כל מין או סוג של פנקס או רשומה — לאחר התאריך שבו נרשם דבר לאחרונה בפנקס או ברשומה.

חובותיהם של בני-
אדם מועבדים.

74.—(1) שום אדם מועבד בבית-החרושת או במקום אחר כל-שהוא, שעליו חלות קביעות כל-שהן מקביעותיה של הפקודה הזאת לא ישלח ידו במזיד בכל אמצעי, תשמיש, נוחות או דבר אחר שנקבעו — בהמשך לפקודה הזאת — להבטחת בריאותם, בטיחותם או שלומם של בני-האדם המועבדים בבית-החרושת או במקום, ולא ישתמש בהם לרעתם, ומקום שנערך כל אמצעי או תשמיש — להבטחת בריאות או בטיחות — כדי שישתמש בו כל אדם כזה לפי הפקודה הזאת, השתמש ישתמש כל אדם כזה באמצעי או בתשמיש.

(2) שום אדם מועבד בבית-החרושת או במקום אחר כל-שהוא, שעליו חלות קביעות כל-שהן מקביעותיה של הפקודה הזאת, לא יעשה — במזיד וללא סיבה מסתברת — כל דבר העלול לסכן את עצמו או אחרים.

75. פרט לכשנקבע במפורש דבר אחר לפי הפקודה הזאת, לא ינכה המחזיק בבית-החרושת — לגבי כל דבר שהוא צריך לעשותו או לקבעו בהמשך לפקודה הזאת — כל ניכוי מהסכום שהתחייב לשלמו לכל אדם מועבד, ולא יקבל ולא ירשה לכל אדם שבשירותו לקבל כל תשלום מכל אדם כזה.

איסור ניכויים
משכר-עבודה.

ח ל ק ט' — הגשמת הפקודה.

76. כתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 13, יהיה מנהל מהלקת העבודה אחראי להגשמתה של הפקודה הזאת.

הגשמת הפקודה.

77. לצורך ביצועה של הפקודה הזאת, יהיה כוחו של מפקח יפה לעשות כל הדברים הבאים, או מקצתם, דהיינו: —

כוחותיהם של
ספקטים.

(א) להיכנס — בין ביום ובין בלילה — לבית-החרושת ולכל חלק מחלקיו, לבקר ולבדוק, לכשיש לו סיבה מסתברת להאמין כי מועבד בו אדם כל-שהוא, ולהיכנס ביום לכל מקום, שיש לו סיבה מספקת להאמין בו כי הוא בית-החרושת, ולכל חלק מכל בניין שבית-חרושת מהווה חלק ממנו, ושיש לו סיבה מסתברת להאמין כי מחסינים בו חמרים נפיצים או חמרים הקלים להשתלהב או משתמשים בהם, ולבקר ולבדוק אותו מקום;

(ב) לקחת אתו שוטר, אם יש לו סיבה מסתברת לצפות למפרע (מיס"ס חרוקק); ריש קמוצה) חמור בביצוע חובתו;

(ג) לדרוש את הראייתם של הפנקסים, תעודות-האישור, ההודעות והתעודות, השמורים בהמשך לפקודה הזאת, לבקר, לבדוק ולהעתיק כל אחד ואחד מהם;

(ד) לערוך אותן בדיקה וחקירה, היכולות להיות נחוצות, כדי לברר אם ממלאים אחר קביעותיה של הפקודה הזאת, במידה שהדבר נוגע בבית-החרושת ובבני-אדם כל-שהם המועבדים בבית-החרושת;

(ה) לדרוש מכל אדם שהוא מוצאו בבית-החרושת למסור אותה אינפורמציה, שיש בידו למסרה, שתברר מי הוא המחזיק בבית-החרושת;

(ו) לחקור — בין בהיותו לבדו ובין בנוכחות כל אדם אחר, כאשר ימצא לנכון, בדבר עניינים שבפקודה הזאת — כל אדם שהוא מוצאו בבית-החרושת או שיש לו סיבה מסתברת להאמין בו שהוא מועבד בבית-החרושת או שיהיה מועבד בו במשך שלושת החודשים הקודמים, ולדרוש מכל אדם כזה שייחקר כנ"ל, ויהתום על הצהרה על אמיתותם של

הדברים שאודותם נחקר כנ"ל; אולם באופן כזה ששום אדם לא יידרש — לפי הקביעה הזאת — לענות על כל שאלה או למסור כל עדות שיש בה כדי להרשיעו הוא עצמו;

(ז) במקרה מפקח, שהוא רופא מוסמך כהלכה, להוציא לפועל אותן בדיקות רפואיות שחייבנה דרושות לצרכי חובותיו לפי הפקודה הזאת;

(ח) להשתמש באותם כוחות אחרים שיהיו נחוצים לשם מתן נפקות לפקודה הזאת.

העודת-אישור על מינוי מפקח.

76. לכל מפקח תומצא תעודת-אישור על מינויו, ולכשהוא מבקר בבית-החרושת או במקום שעליו תחול כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, יראה (י"ד פתוחה) — אם יידרש לעשות כן — את תעודת-האישור הנ"ל למחזיק בבית-החרושת או לאדם אחר התופס משרה אחראית בהנהלת בית-החרושת.

חובה לספק אמצעי-ביקורת.

79. המחזיק בכל בית-החרושת, סוכניו ועובדיו, יספקו את האמצעים שידרשם כל מפקח כאמצעים הכרחיים לשם כניסה, ביקורת, בדיקה, חקירה, לקיחת דוגמאות או — מבחינה אחרת — לשם השימוש בכוחותיו לפי הפקודה הזאת ביחס לאותו בית-החרושת.

קביעה בדבר תעודות-אישור.

80. כל תעודת-אישור שיוציאנה — לפי הפקודה הזאת או לצרכיה — הכנהל או המפקח הראשי או מפקח על הגליל, אפשר להוציאה לתקופה, מוגבלת או בלא הגבלת תקופה והמנוהל או הכפוף הרואי או הכפוף ההוא, או יורש משרתו, הכול לפי העניין, יהיו רשאים לשנותה או להפקיעה.

קביעה בדבר כליים שיוחזקו וצווים שיונתנו לפי הפקודה הזאת.

81. כל כלל שיוחזק לפי הפקודה הזאת או כל צו שיינתו לפיה אפשר להתקינו או ליתן אותו לתקופה מוגבלת או בלא הגבלת תקופה, ואפשר להתקינו או ליתן אותו מתוך כפיפות לאותם תנאים שהרשות או האדם שיתקינו את הכלל או שיתנו את הצו, יראים נכונים, והם יכולים להכיל אותן קביעות-מילואים או קביעות-מסקנה, שתחייבנה דרושות — לדעת אותה וישות או אותו אדם — לשם מתן נפקות מלאה לכלל או לצו.

חלק י-עבירות, ענשים ומשאויתמן משפטי.

עבירות.

82.—(1) במקרה חטא כל-שהוא לקביעות פקודה זו או לכלל כל-שהוא או לצו כל-שהוא, שהותקן או שניתן לפיה, בבית-החרושת או בקשר אליו או ביחס אליו, יאשם המחזיק בבית-החרושת — או בעליו (אם החטא הוא כזה, שהבעל נעשה אחראי לו בפקודה הזאת או לפיה) — בעבירה, מתוך כפיפות למה שנקבע להלן בפקודה הזאת.

(2) חטא (ח"ית וט"ית קמוצות) אדם מועבד חטא לקביעות חלק ח' של הפקודה הזאת בדבר החבותיהם של בני-אדם מועבדים או שחטא אדם כל-שהוא חטא לכלל או צו-שהותקן או ניתן לפי הפקודה הזאת — המטיל עליו כמפורש חובה כל-שהיא, יאשם אותו אדם בעבירה, והמחזיק או הבעל, הכול לפי העניין, לא יאשם בעבירה בגין אותו חטא, אלא-אם-כן הוכח כי לא נקם בכל האמצעים הפסטרבים על-מנת למנוע את החטא.

(3) נהנה מהזיק בבית-החרושת מכל יוצא-אמן-הכלל מיוחד, שהותר בפקודה הזאת או לפיה, ולא קיים כל תנאי כהתנאים המצורפים אל היוצא-אמן-הכלל, יהיו רואים אותו כאילו עבר על קביעותיה של הפקודה הזאת.

(4) מועבדים בני-אדם כל-שהם בבית-החרושת שלא בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת, או לקביעותיהם של כלל או צו שהותקן או ניתן לפיה, יהיו רואים את הדבר כאילו נעשה חטא מיוחד בגין כל אדם ואדם מועבד כנ"ל.

(5) מקום שהוכח כי עבירה על הפקודה הזאת, שבוצעה על-ידי חברה, אגודה שיתופית או חברי-אנשים אחר, בוצעה בהסכמתו או בסיועו החשאי של כל מנהל, נשיא, יושב-ראש, מנהל-עסקים, מזכיר או פקיד אחר של החברה, האגודה השיתופית או חברי-האנשים האחר, או שביצועה הוקל מפני רשלנותו, יהיו רואים אותו, וגם את החברה,

האגודה השיתופית או את חברי-האנשים האחר, כאשמים בעבירה, והללו יהיו צפויים להיתבע לדין על-כך וליענש בהתאם לזאת.

(6) מקום שבוצעה עבירה כל-שהיא לפי הפקודה הזאת מתוך חדלון בדיקה, או חדלון רישום דיר-והשבון או חדלון-עשיית כל דבר אחר בזמן, או במשך הזמן, הנקוב בפקודה הזאת, או בכל כלל שהותקן או צו שניתן לפיה, יהיו רואים את העבירה כאילו היא נמשכת עד שתיערך הברדיקה או יירשם הדיר-והשבון או ייעשה הדבר האחר, הכול לפי העניין.

83. בכל משא-ומתן משפטי לפי הפקודה הזאת יהיה די לימר (י"ד פתוחה; מ"ם דגושה וצרייה) בתאשמה, שבית-החרושת הא בית-החרושת בגדר כובנה של הפקודה הזאת, ולציין את שם המחזיק הנגלה בבית-החרושת.

צורת האשמה.

84. מתוך כפיפות למה שנקבע בפקודה הזאת להלן יהיה כל אדם — אשר יאשם לפי הפקודה הזאת בעבירה, שעליה לא נקבע עונש מפורש בפקודה הזאת — צפוי, משיתחייב בדין, לקנס של עשרים פונט או למאסר של הודש אחד או לאותם שני ענשים כאחד, ואם אותה עבירה היא עבירה הולכת ונמשכת — לקנס נוסף של המישה פונטים, או למאסר נוסף לשבעה ימים, או לשני ענשים נוספים כאחד, על כל יום שבו הולכת העבירה ונמשכת.

עונש על עבירות שלא נקבע עליהן עונש מפורש.

85. כל אדם —

עונש על הפרע וכו'.

(א) המפריע למפקח או משהה אותו בהיותו משתמש כהלכה בכוח כל-שהוא שהוענק לו בפקודה הזאת או לפיה; או

(ב) המסרב להשיב או משיב תשובה כוזבת על כל שאלה, שהורשתה בפקודה הזאת או לפיה; או

(ג) שאינו מראה כל פנקס, תעודת-אישור, ספר או תעודה, שהוא נדרש להראותם בפקודה הזאת או לפיה; או

(ד) המסתיר או מעכב, או המנסה להסתיר או לעכב, כל אדם מלהתייצב בפני מפקח או מלהיחקר על-ידו,

יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — לכשיתחייב בדין עליה — לקנס של עשרה פונטים, או למאסר חודש ימים או לשני הענשים האלה גם יחד, ובמקרה חיוב שני או נוסף בדין לפי סעיף זה — במשך שנתיים למן החיוב האחרון בדין על אותה עבירה — לקנס של עשרים פונט, או למאסר של שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד.

(2) מקום שבוצעה בבית-החרושת עבירה על סעיף-קטן (1) על-ידי אדם, שאינו המחזיק בו, יאשמו באותה עבירה גם אותו אדם וגם המחזיק בבית-החרושת.

86. נהרג אדם כל-שהוא, או מת, או נתבל הבלת-גוף כל-שהיא, בתוצאת עבירה, שעבר המחזיק בבית-החרושת או בעליו, על קביעה כל-שהיא מקביעותיה של הפקודה הזאת, או מקביעותיה של כל כלל שהותקן או כל צו שניתן לפיה, יהיו המחזיק בבית-החרושת או בעליו צפויים — מבלי לפגוע בחובת כל עונש אחר — לקנס של מאה פונטים או למאסר של שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד:

עונש במקרה מות או חבלה.

בתנאי כי —

(א) במקרה פגיעה בבריאות, לא יהיו המחזיק או הבעל צפויים לעונש לפי סעיף זה, אלא-אם-כן גרם החטא במישרים לפגיעה; וכן

(ב) המחזיק או הבעל לא יהיו צפויים לעונש לפי סעיף זה, אם נשמעה ונדחתה האשמה, (ה"א פתוחה; א"ף בחטף פתח) שנאשמו בה לפי הפקודה הזאת על פעל או חדלון-מעשה שגרמו למות או לפגיעה, לפני שאירע מקרה המות או הפגיעה.

87. כל אדם —

(א) המזיף או המחקה כל תעודת-אישור הנדרשת בפקודה הזאת, לפיה או לצרכיה, או בכל צו שניתן או כלל שהותקן לפיה, לפיו או לצרכיו; או

(ב) הנותן כל תעודת-אישור כזאת או הותם עליה והוא יודע שהיא כוזבת בפרט חשוב כלי-שהוא; או

(ג) המוציא לשימוש בידועים כל תעודת-אישור כזאת שזוייפה, חוקתה או שהיא כוזבת כנ"ל, או המשתמש בה בידועים; או

(ד) המוציא לשימוש בידועים כל תעודת-אישור כזאת, כאילו היא חלה על אדם כל-שהוא, והיא אינה חלה עליו כנ"ל, או המשתמש בה; או

(ה) המתייצג כאדם כלי-שהוא הנקוב בכל תעודת-אישור כזאת; או

(ו) המתיימר לשקר (ש"ן וק"ף סגולות) שהוא מפקח; או

(ז) המסייע בחשאי ובמזיד לכל אותם זיוף, חיקוי, מתן, חתימה, הוצאה לשימוש, שימוש, התייצגות או התיימרות כנ"ל; או

(ח) הרושם במזיד רשימה כוזבת בכל פנקס, ספר, הודעה, תעודת-אישור או תעודה, כנדרש בפקודה הזאת, לפיה או לצרכיה, או בכל צו שניתן או כלל שהותקן — לפי הפקודה הזאת — לפיו או לצרכיו; או

(ט) המוסר במזיד הצהרה כוזבת או ההותם במזיד על הצהרה כוזבת, הנדרשת בפקודה הזאת, לפיה או לצרכיה, או בכל צו או כלל — שניתן או הותקן לפיה — לפיו או לצרכיו; או

(י) המשתמש בידועים בכל רשומה או הצהרה כוזבת כנ"ל;

יאשם — מבלי לפגוע בכל עונש אחר — בעבירה על הפקודה הזאת, ויהיה צפוי — לכשתחייב בדין עליה — לקנס של מאה פונט או למאסר של שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד.

88. מקום שפעל (פ"א וע"ן פתוחות) או חדלון-מעשה, שמחזיק בבית-חרושת או בעליו אחראים להם לפי הפקודה הזאת, הינם למעשה פעל או אי-עשייה של כל סיכן, מועבד, עובד, או אדם אחר, יאשם אותו סיכן, מועבד, עובד או אדם אחר בעבירה, ויהיה צפוי לאותו עונש שהיה צפוי לו, אילו היה הוא המחזיק או הבעל, הכול לפי העניין.

89.—(1) מקום שנאשם המחזיק בבית-חרושת או בעליו בעבירה לפי הפקודה הזאת, הוא יהיה זכאי — לאחר שיגיש האשמה כהלכה וימסור לתביעה — לא פחות משלושה ימים מראש — הודעה בכתב על רצונו לעשות כן — לגרום כי יובא בפני בית-המשפט, בזמן שנקבע לשמיעת האשמה, כל אדם אחר, שהוא מאשימו כעבריין למעשה; ואם — לאחר הוכחת ביצוע העבירה — מוכיח המחזיק בבית-החרושת או בעליו, כדי הנחת דעתו של בית-המשפט —

(א) כי שקד כראוי על כפיית ביצועה של פקודה זו וביצועו של כל צו או כלל הנוגעים בעניין, שניתן או הותקן לפיה; וכן

(ב) כי האדם האחר הנ"ל ביצע את העבירה הנדונה בלי הסכמתו, סיועו החשאי או חדלון-מעשהו הערוני,

יתחייב אותו אדם אחר בדין על העבירה, המחזיק או הבעל לא יאשם בעבירה, והאדם

עונש על זיוף
תעודות-אישור, על
רשומות כוזבות
והצהרות כוזבות.

ענשם של אנשים
המבצעים למעשה
עבירה שהמחזיק
אחראי לה.

כוחו של מחזיק או
בעל פטור את עצמו
מאחריות עם חיובו
בדין של העבריין
למעשה.

שיתחייב בדין כנ"ל יהיה צפוי — לפי ראות עיניו של בית-המשפט — לשלם גם כל הוצאות הכרוכות במשא-אובמתן המשפט.

התביעה תהיה זכאית בכל מקרה כזה לחקור את המחזיק או את הבעל, אם הוא מעיד, וכן כל עדים שיקראם לשם תמיכה בהאשמתו, חקירת שתי וערב, וכן לקרוא לעדי-הזמה.

(2) משיתלבן כדי הנחת-דעתו של מפקח, בומן גילוי העבירה —

(א) כי המחזיק בבית-החרושת או בעליו (הכול לפי העניין) שקד כראוי על כפיית ביצועה של הפקודה הואת וביצועו של כל צו או כלל הנוגע בעניין, שניתן או הותקן לפיה; וכן

(ב) מי הוא מבצע העבירה; וכן

(ג) כי בוצעה בלי הסכמתו, סיועו החשאי או חדלון-מעשהו הזדוני של המחזיק או הבעל ומתוך הפרת פקודותיו.

יכונן המפקח משא-אומתן משפטי על האדם, שאותו הוא הושב לעבריין למעשה, מבלי לכונן תחילה משא-אומתן משפטי על המחזיק בבית-החרושת או בעליו.

90. מקום — שלפי הפקודה הואת — הוחלף המחזיק בבית-החרושת או בעליו באדם כל-שהוא בגין קביעות כל-שהן של הפקודה הואת, נדרש או מורשה בזה (הכול לפי העניין), כי כל צו, הזמנה, הודעה או משא-אומתן משפטי, שמורשה או נדרש — בפקודה הואת או לפיה — למסרם או לכוננם ביחס למחזיק או לבעל, לצרכי קביעה כל-שהיא מן הקביעות האלה — יהיו נמסרים או מכוננים ביחס לאותו אדם.

משא-אומתן משפטי על אנשים שאינם מחזיקים או בעלים.

91. מקום שבבית-החרושת יהיה בעליהם או שוכרם של מכונה או כלי-מלאכה, המונעים בכוח מיכאני, אדם כל-שהוא שאינו המחזיק בבית-החרושת, יהיו רואים את הבעל או השוכר כאילו היה המחזיק בבית-החרושת, במידה שהדבר נוגע בעבירה כל-שהיא לפי הפקודה הואת, שבוצעה ביחס לאדם המועד ליד אותם מכונה או כלי-מלאכה, או כסביב להם, או בקשר אליהם והוא נמצא בשירותו של הבעל או השוכר או מקבל שכר מהם.

בעל-מכונה אחראי במקרים מסויימים במקום מחזיק.

92. מקום שנתחייב בדין המחזיק בבית-החרושת או בעליו על עבירה לפי הפקודה הואת (פרט לעבירה על סעיף 85 או 87), יהיה בית-המשפט רשאי לצוות עליו, נוסף על הטלת כל עונש או במקומה, כי ינקוט — במשך הזמן שיהיה נקוב בצו — באותם אמצעים שיהיו עשויים להינקב כנ"ל, לתקנות העניינים שעליהם חטא (ח"ת וט"ת קמוצות); וכן יהיה רשאי, לפי בקשה, להאריך את הזמן הנקוב כנ"ל; ומקום שניתן צו כזה, לא יהיה המחזיק או הבעל אחראי — לפי הפקודה הואת — להמשכת החטא במשך הזמן שקבע בית-המשפט, אולם אם כתום אותו זמן, שניקב לכתחילה או שהוארך בצו לאחור מכן, לא ימלא המחזיק או הבעל — הכול לפי העניין — אחר הצו, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי-משיתחייב בדין עליה-לקנס של חגישה פונטים או למאסר של שבעה ימים, או לאותם שני עונשים כאחד, על כל יום שבו הוא ממשיך לבלי למלא אחריו.

כוחו של בית-משפט לצוות על תקנות נורם התא.

93. מצהירים בזה כדי להסיר ספק, כי-מקום שהפרת קביעה כל-שהיא של הפקודה הואת הוא עבירה נמשכת —

קביעות כדבר עבירות נמשכות.

(א) התחלה-מחדש באותה עבירה, לאחר הפסקת-זמן, מהווה עבירה חדשה;

(ב) אפשר לכוננן תביעה משפטית, ולחייב את הנאשם בדין ולחרוץ את גורדינו מומן לזמן, ביחס לחלק כל-שהוא של התקופה, שבה נמשכת עשיית העבירה, ושאינו חלק מאותה תקופה, שעליה נתחייב הנאשם בדין, ונחרץ גורדינו על העבירה קודם לכן.

94.— (1) כל אדם (לרבות מפקח), הרואה את עצמו מקופח בהחלטתו או צוו של בית-משפט שלום, שניתנו לפי קביעות סעיף 35, 36, 39, 40, או 52, יהיה רשאי לערער עליהם בפני בית-משפט מחוזי, וקביעותיו של סעיף-קטן (1) מכעיף 14 של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939, במידה שהן נוגעות במסירת הודעה ונימוקי ערעור

ערעור על החלטות וצווים מסויימים של בית-משפט שלום. מס' 45 לש' 1939.

ותשלום דמים והמצאת ערבות, תחולנה — מתוך כפיפות לקביעותיהם של התנאים לטעיף 8 של פקודת המשפטים הממשלתיים — על כל ערעור כזה, כאילו היה זה ערעור בתביעה אזרחית.

(2) החלטתו של בית-משפט מחוזי בכל ערעור לפי סעיף זה תהיה סופית ומכרעת.

קביעות מיוחדות
בדבר ערות.

95—(1) נמצא אדם בבית-חרושת בכל זמן שבו מתנהלת עבודה או המכונות נמצאות בתנועה, פרט להפסקות שניתנו לארוחות או למנוחה, יהיו רואים אותו, לצרכי הפקודה הזאת, עד שיוכח היפוכו של דבר, כאילו היה מועבד בבית-החרושת:
בתנאי שסעיף-קטן זה לא יחול על בית-חרושת, שבנייה האדם היחידים המועבדים בו הם בני אותה משפחה הגרים שם.

(2) מקום שלפי הפקודה הזאת, או כל צו שניתן או כללים שהותקנו לפיה, נדרש לרשום רשומה כל-שהיא בפנקס הכללי או באיזה פנקס או רשומות אחרים, תהיה הרשומה, שנרשמה בידי המחזיק בבית-חרושת או מטעמו, מתקבלת — עליו — כעדות לעובדות שצויינו בה, והעובדה שרשומה כל-שהיא הנדרשת כנ"ל — בקשר אל קיומה של כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, או מקביעותיו של כל צו שניתן או כלל שהותקן לפיה — לא נרשמה, תהיה מתקבלת כעדות לכך, שאותה קביעה לא קויימה.

מסירתו ומשלוחו
של תעודות יכו'

96—(1) כל תעודה (לרבות כל הזמנה או צו) שנדרש או מורשה למסרה לפי הפקודה הזאת, אפשר למסרה —

(א) לכל אדם מתוך מסירתה לידו, או מתוך שיניחה במקום מגוריו או ישלחה בדואר למקום מגוריו;

פרק ק"ג.

(ב) לכל פירמה שעליה חלה פקודת השותפויות, מתוך מסירתה לכל שותף משותפי הפירמה או מתוך שיניחה במשרד הפירמה או ישלחה בדואר למשרד הפירמה;

פרק כ"ב.
פרק כ"ד.

(ג) לבעליו של בית-חרושת או למחזיק בו (לרבות כל בעל או מחזיק כזה, שהוא חברה אשר עליה חלה פקודת הברות, או אגודה שיתופית אשר עליה חלה פקודת האגודות השיתופיות), בכל אופן כזה כנ"ל, או מתוך מסירתה, או מסירת העתק נכון שלה, לכל אדם בבית-החרושת, שאינו — לכאורה — צעיר מבן ששיערה שנה.

(2) כל תעודה כזאת אפשר לרשום עליה כתובת — לצורך מסירתה למחזיק בבית-חרושת — ל"מחזיק" לפי כתובת-הדואר הנאותה של בית-החרושת, ללא שם או תיאור נוספים.

(3) קביעותיהם של הסעיפים-הקטנים (1) ו-(2) תחולנה, בשינויים הנחוצים, על התעודות שנדרש או מורשה לשלחן — לפי הפקודה הזאת — לכל אדם, פירמה, בעל או מחזיק, ועל משלוחן, כתיבת-כתבתן ומסירתן של אותן תעודות.

כוחו של בית-משפט
מחוזי לשנות
הסכמים.

97. אם בגלל הסכם שבין בעל הכקום, והמחזיק במקום, שכולו או חלק ממנו הושכר בבית-חרושת, מנעו אותו בעל או מחזיק מלבצע במקום כל שינויי-מבנה או שינויים אחרים הנחוצים כדי לאפשר לו למלא אחר קביעותיה של הפקודה הזאת, או קביעותיו של כל כלל שהותקן על צו שניתן לפי הפקודה הזאת, או כדי לשמור על כל סטנדרד או דרישה, שהוטלו בפקודה הזאת או לפיה, הוא יהיה רשאי לפנות בבקשה אל בית-המשפט המחוזי, ולאחר שישמע בית-המשפט את הצדדים וכל עדים שירצו לקרוא, יהיה בית-המשפט רשאי לתת אותו צו, שיעביר או ישנה את תנאי ההסכם, כפי שיהיה נראה לו לבית-המשפט צודק וישר במסיבות המקרה.

98. כל אימת שיידרשו בכל מקום, שכולו או חלק כלשהוא ממנו הושכר כבית-החרושת, שינויי מבנה כלשהם או שינויים אחרים כדי למלא אחר קביעותיה של הפקודה הזאת, או קביעותיו של כל כלל שהותקן או כל צו שניתן לפיה, או כדי לשמר על כל סטנדרד או דרישה, שהוטלו על-ידי הפקודה הזאת או לפיה, והבעל או המחזיק — הכול לפי העניין — טוען, שהמחזיק או הבעל צריך לשאת בכל הוצאות השינויים או בחלק מהן, יהיה הבעל או המחזיק רשאי לפנות בבקשה לבית-המשפט המחוזי, ולאחר שישמע בית-המשפט את הצדדים וכל עדים שירצו לקרוא, יהיה בית-המשפט רשאי לתת אותו צו בדבר ההוצאות או חלוקתן, שיהיה נראה לו לבית-המשפט צודק וישר במסיבות המקרה, מתוך התחשבות בתנאי כל חוזה שבין הצדדים, או שיהיה בית-המשפט רשאי להביא — בברירה אחרת — את חוזה-השכירות לידי סיום לפי בקשת הבעל או המחזיק.

נחו של בית-המשפט מחוזי לחלק הוצאות.

חלק י"א — הערות כלליות.

99. פקודת המכונות (גידור), פקודת דודי-הקיסור ופקודת גפרורי הזרחן הלבן (איסור) מופקעות בזה:

הפקעות.
פרק פ"ו.
פרק קל"ד.
פרק קנ"א.

בתנאי שכל תעודת-אישור שניתנה לפי פקודת דודי-הקיסור, המופקעת בפקודה הזאת, העומדת בתקפה עם תחילת-תקפה של הפקודה הזאת, תוסיף לעמוד בתקפה ותהיה לה נפקות, כאילו ניתנה לפי הפקודה הזאת, ובמידה שהיתה יכולה להינתן לפי קביעה מיוחדת מקביעותיה של הפקודה הזאת, יהיו רואים אותה כאילו ניתנה לפי אותה קביעה.

100. (1) פרט לכשנקבע דבר אחר, תקבל פקודה זו תוקף ביום העשרים ותשעה בינואר, 1947:

תחילת-תוקף
וסיון.

בתנאי שאם הוכח כדי הנחת-דעתו של הנציב העליון במועצה ביחס לכל דרישה מיוחדת — הכלולה בחלק ד' או בחלק ה' של הפקודה הזאת — כי בגלל הוצאות ניכרות, הכרוכות בצורך להקים בניינים או מוסדה חדשים או לשנות את הקיימים, או מחמת קשיים מיוחדים אחרים, יהיה מן הצדק — בין במקרה בתי-חרושת בדרך כלל ובין במקרה כל מין או סוג של בתי-חרושת — שהדרישה לא תקבל תוקף בתאריך הנ"ל, יהיה הלה רשאי להשהות בצו את תאריך תחילת-תקפה של הדרישה הנ"ל, ביחס לבתי-חרושת בדרך-כלל, או לאותו מין או סוג של בתי-חרושת, עד לאותו יום שיראנו נכון, אך לא יאוחר מיום עשרים ותשעה בינואר, 1948, וכל צו כזה יכול להורות כי אותן קביעות מקבילות של כל-פקודה שהופקעה בפקודה הזאת, שתינקבנה בצו, תחולנה במקום הדרישה המושהית של הפקודה הזאת.

(2) פרט לכשנקבע במפורש דבר אחר, באות קביעותיה של הפקודה הזאת להוסיף על קביעות כל פקודה אחרת, ולא להחליפן או לגרוע מהן.

התוספת.

(סעיף 51).

לוח להות.

II קריאי מרהום של אנס לה, מעלות צלסיוס.	I קריאי מרהום של אנס יבש, מעלות צלסיוס.	II קריאי מרהום של אנס לה, מעלות צלסיוס.	I קריאי מרהום של אנס יבש, מעלות צלסיוס.
19.4	20.5	8.9	10
19.9	21	9.4	10.5
20.3	21.5	9.9	11
20.7	22	10.4	11.5
21	22.5	10.9	12
21.4	23	11.4	12.5
21.7	23.5	11.9	13
22.1	24	12.4	13.5
22.4	24.5	12.9	14
22.8	25	13.4	14.5
23.1	25.5	13.9	15
23.5	26	14.4	15.5
23.8	26.5	14.9	16
24.2	27	15.4	16.5
24.6	27.5	15.9	17
24.9	28	16.4	17.5
25.3	28.5	16.9	18
25.6	29	17.4	18.5
26	29.5	17.9	19
26.3	30	18.4	19.5
L		18.9	20

א. ג. קנינגהאם

נציב עליון

21 בינואר, 1946.